

DC790
T306R

ác sĩ TRƯƠNG MINH PHƯƠNG

TẬP CA KHÚC

Tiếng Rừng

NHÀ XUẤT BẢN ÂM NHẠC

Gần tám mươi xuân tuổi trắng già

Vẫn còn mang nặng nợ thi ca

Sống vui - sống khỏe - sống có ích

Góp giọt nước nguồn tưới đài hoa

Huế 2008

MINH PHƯƠNG

TIẾNG RỪNG

TẬP CA KHÚC

MINH PHƯƠNG

TIẾNG RỪNG

TẬP CA KHÚC

NHÀ XUẤT BẢN ÂM NHẠC

HÀ NỘI – 2011

LỜI GIỚI THIỆU

Nhạc sĩ Minh Phương là một trong những nghệ sĩ lão thành đã từng gắn bó cả cuộc đời với dải đất Bình - Trị - Thiên.

Ông sinh năm 1931 ở Đà Lạt, tham gia cách mạng từ những ngày đầu của cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp xâm lược. Từ thiếu sinh quân khi làm liên lạc trong Ủy ban lâm thời Mặt trận Việt Minh tỉnh Lâm Đồng. Chi đội 2 Giải phóng quân Nha Trang, rồi về Ty Thông tin tỉnh Bình Định. Do có năng khiếu âm nhạc, ông được điều về Đoàn Tuyên truyền lưu động Trung Bộ. Những năm tháng kháng chiến, ông đã dần tích lũy cho mình vốn sống thực tế quý báu về tình yêu quê hương, đất nước, con người... Tất cả đã uơm mầm trong tâm hồn người nghệ sĩ để sau này trở thành những chất liệu sống động cho các trang viết của ông.

Là một người lính trên mặt trận văn hóa, phục vụ trong Đoàn Tuyên truyền lưu động Trung Bộ, ông đã đi gần khắp Trường Sơn, hiểu rõ hơn về đời sống của chiến sĩ và đồng bào các dân tộc ở những vùng đất đã từng che chở ông trong những tháng năm kháng chiến. Chính vì vậy, đề tài xuyên suốt trong suốt cuộc đời sáng tác của ông chính là núi rừng Trường Sơn, người lính và người dân trên mảnh đất này. Những sáng tác của ông được ra đời như là sự thôi thúc từ trong sâu thẳm của tâm hồn, với lòng nhiệt huyết hiển dăng. Các miền quê đi qua đều được in đậm trong những trang viết với nhiều thể loại: từ ca khúc, thơ, kịch bản sân khấu, truyện ngắn đến những công trình sưu tầm nghiên cứu... Các tác phẩm của ông như những bức tranh đẹp về núi rừng, quê hương đất nước, con người Việt Nam. Những sáng tác cuối đời của ông vẫn thể hiện một tâm hồn trẻ trung luôn tìm tòi sáng tạo, không chịu ảnh hưởng của người khác, cũng không lặp lại chính mình.

Hơn 65 năm tham gia hoạt động cách mạng và lao động sáng tạo nghệ thuật, với số lượng tác phẩm khá lớn, có những tác phẩm đạt giải nghệ thuật và sống mãi với thời gian; ông đã có hơn 30 giải thưởng từ cấp trung ương đến địa phương, sáng tác của ông được đăng tải nhiều trên các phương tiện thông tin đại chúng.

*Nhà xuất bản Âm nhạc xin trân trọng giới thiệu tập ca khúc **TIẾNG RỪNG** của nhạc sĩ Minh Phương.*

NHÀ XUẤT BẢN ÂM NHẠC

Chiều Trường Sơn

(1990)

Vừa phải - Lắng động

The musical score is written in 3/4 time. It consists of six staves of music with Vietnamese lyrics underneath. The melody is in a major key and has a gentle, lyrical quality. The lyrics describe a peaceful evening in the Trường Sơn region, mentioning the mountains, the river, and the forest. The score includes various musical notations such as treble clefs, time signatures, and dynamic markings like 'Vừa phải - Lắng động'. There are also repeat signs and first/second endings indicated by numbers 1 and 2.

Chiều Trường Sơn, chiều Trường Sơn tôi đến thăm
(Chiều Trường) Sơn Chiều lắng nghe sông núi yêu

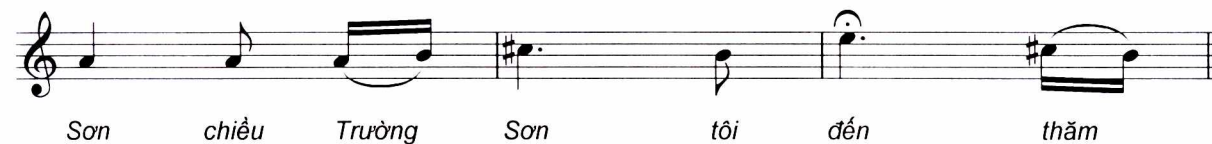
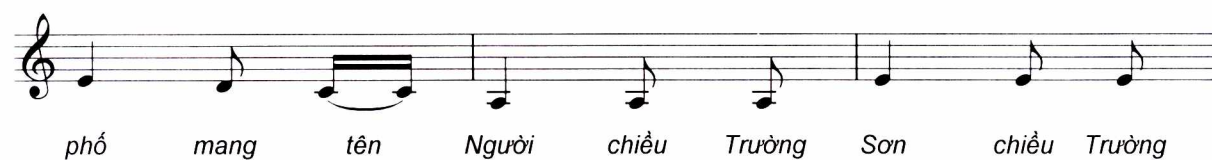
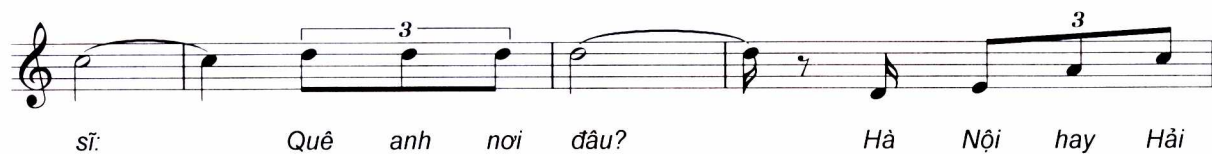
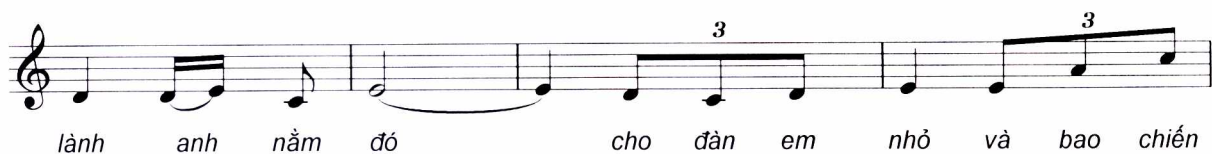
anh Tượng đài cao, tượng đài cao hùng vĩ trên đồi
thương Tùng hàng cây, từng hàng cây tỏa bóng trên đồi

xanh. Anh nằm đó chiều mây trời lộng
xanh. Suối vẫn hát lời nhớ thương triu

gió Chim vẫn ca. Suối vẫn hiền hòa
mến Hoa thắm tươi. Ngát thơm tình đời,

cây rừng ru anh yên giấc ngủ đời đời. Chiều Trường
gió nhẹ lâng lâng yên yên giấc

ngủ chiều Trường Sơn. Anh nằm đó!

Đêm rừng già

Vừa phải - Tự do

The musical score is written in 2/4 time and consists of seven staves of music with Vietnamese lyrics underneath. The melody is simple and evocative, with some triplets and repeat signs. The lyrics describe a night in an old forest, with sounds of birds, insects, and a person's thoughts.

Đêm rừng già. Đêm rừng già. Đêm rừng già.

lặng nghe tiếng hát tiếng hát buồn như tiếng tâng
Bập bùng ánh lửa ánh lửa gọi vách đá thiêng

coi, dài như tiếng công Chơi vui như
liêng hòa theo suối nguồn mênh mang xao

tiếng Cơ rơ dóc a dôn ơ Cơ rơ
xuyên thương con gió lang thang ơ Cơ rơ

dóc a dôn cơ rơ dóc a dôn xa vời
dóc a dôn cơ dơ dóc a dôn đang gọi

1. vời. 2. Ai đi tìm? Ai đi tìm người mà

minh thương nhớ, bản làng thương nhớ.

Anh đi như tiếng kèn, anh đi như a vang
 như con ong con sóc bám chắc lá cây
 rừng, bám sâu trong lòng đất một trái
 tim đã biến thành ngọn lửa ngọn lửa Pa
 Kô. Sáng khắp núi đồi A Bia ở
 Thắm lặng! Yêu thương như cơ rờ dóc a dòn nhưc nhối
 giữa đêm rừng già Đêm A Bia đêm của những người con
 gái Pa Kô! Đêm của những chàng trai Pa Kô
 băng khuâng thương tiếng cồng.

Nhớ về Đà Lạt

(1975)

Vừa phải tình cảm

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. It begins with a piano (*pp*) dynamic marking. The melody is composed of eighth and quarter notes, with several triplet markings (indicated by a '3' over the notes). The lyrics are in Vietnamese and are aligned with the notes. The score ends with a double bar line.

pp
Anh trở về mang nỗi nhớ khôn nguôi Nhớ con đường
quanh quanh qua đồi núi. Trong nắng chiều nghe rừng thông thầm
gọi xao xuyến bồi hồi. Đà Lạt ơi! Đà Lạt ơi! Em trở về
trong ngàn sắc hoa tươi. Lòng da diết thương hoa cúc quý hoang
dại Gió nhẹ nhàng chiều xa vời vợi, nhớ xa xôi một thuở thơ
ngây Đà Lạt ơi! Đây yêu thương suối nguồn thác
lũ. Rừng thông reo mây phủ chân em nhớ một thời tuổi
thơ đành tạm biệt Đà Lạt ơi! Về chiều nay
Nhớ tháng ngày Xa vắng tiếng mẹ ru

Huyền thoại Mimosa

(1976)

À hê mi mo sa hê

ê ê a hê mi mo

sa hê ê ê à

Mi mo sa là những nụ hôn thầm nồng kết

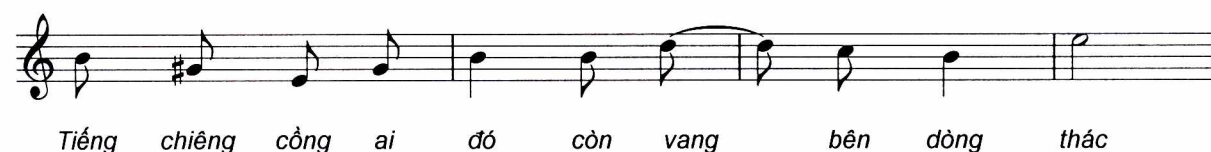
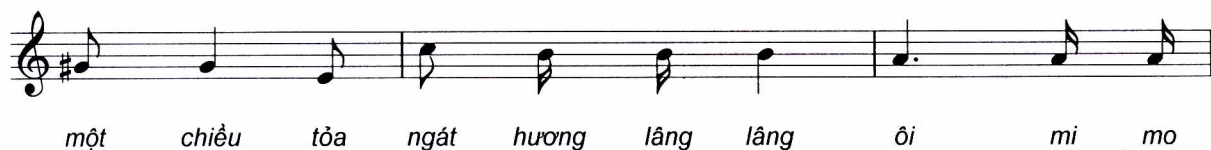
lại của những chàng trai và bao cô gái, yêu

nhau từ mỗi tình đầu. Mi mô sa là những giọt

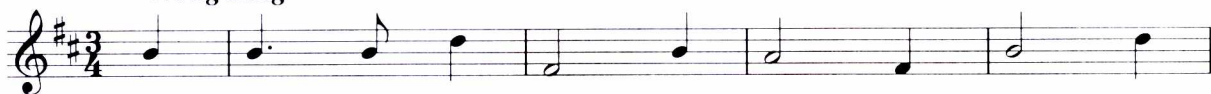
thương trong nắng vàng gió cuốn trôi nhớ về làm mặt

Rừng xanh quê em

(1976)

Trong sáng

Xanh xanh những cánh rừng ấp iu thành phố. Yêu

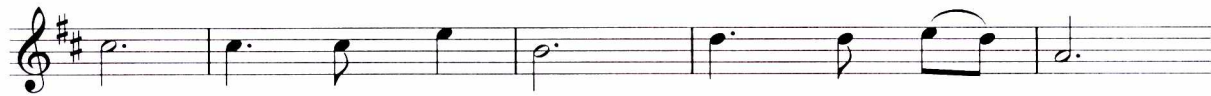
sao cánh lá rừng che con suối nhỏ. Rừng thông xanh

vi vu reo vui như nhắc như tâm tình triu mến.

Giữ từng cây đẹp như tiếng hát ngân đóm lửa tàn phá màu

xanh. Yêu những cánh rừng thông xanh phố phường

Đà Lạt mến thương dịu dàng trong mắt em

yêu sao những chiều. Rừng ru theo gió Đà Lạt mến

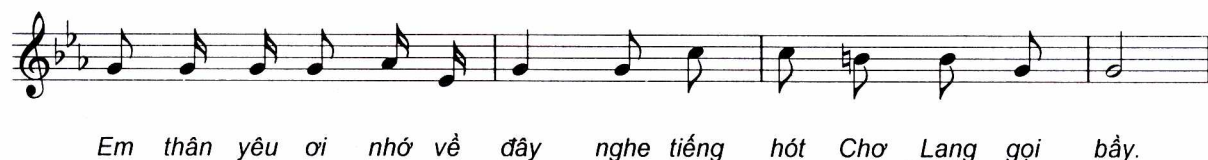

yêu của tuổi xuân chúng ta

Ôi ! Đa Nhím

(1977)

Tự do - Dàn trải

Sương mai long lanh ẩm trời mây thì thăm
gió lảng lảng nhẹ lay ơ Đa Nhím ơi
Đa Nhím đừng để dòng nước mắt khô
cạn nghe em! Đa Nhím ơi Đa Nhím
đừng để trái tim anh lửa rừng đốt cháy.
Đa Nhím ơi Đa Nhím đừng để chim bơ vơ không
còn tổ ấm! Đa Nhím ơi Đa Nhím
đa Nhím ơi Đa Nhím Đa Nhím ơi Đa Nhím
sáng núi rừng miền cao nguyên!

Nhạc sĩ Minh Phương
tại chiến trường Nam Lào 1967

Các nhạc sĩ Lưu Cầu, Phạm Tuyên, Cầm Phong, Minh Phương
và các chiến sĩ An Ninh Trị Thiên - Mùa lửa khói 1967

DC 400/15

Đẹp sao tuổi trẻ Lâm Đồng

(1978)

SỞ VĂN HÓA - THỂ THAO VÀ DU LỊCH
THƯ VIỆN TỈNH LÂM ĐỒNG

PHÒNG ĐỊA CHÍ

Rừng núi thiêng liêng dòng thác nghiêng nghiêng Trời Lang Bian triền
Tràn gió Đón Dương, đầy nắng Di Linh Bàn tay ta chung

miên reo vui câu ca. Gọi sức thanh niên Đoàn kết đi lên
sức thanh niên ta ơi! Về với Cát Tiên. Đạ Tẻh yêu thương

xây cuộc sống buôn làng, đất nước thanh bình. Rừng thăm bao
ánh lửa sáng tiếng cười giữa cơn mưa rừng. Điện sáng Đạ

la thành phố rực hoa, vang bài ca hào hùng. Lời Bác trong
Huoi vọng đến Lạc Dương, vui Bảo Lâm Bảo Lộc. Đường mới thênh

tim. Gìn giữ niềm tin. Là hạnh phúc vững bền. (Lâm Đồng)
thang về Đức Trọng ca Đồi chè xanh Lâm Hà.

oi Ta yêu sao trời cao nguyên rực rỡ, dịu dàng màu đất đỏ nuôi

ngàn hoa lá tươi xanh. Lâm Đồng ơi! Yêu sao thành phố

Hoa Đà Lạt tuổi trẻ bên nhau chan hòa tiếng hát. Âm

no quê nhà là hành khúc từ trái tim ta. Lâm Đồng. ta

Chơ Lang hát mãi

(1980)

Vui - Nhí nhảnh

Em yêu Đà Lạt của em! Rừng thông xanh xanh khoe

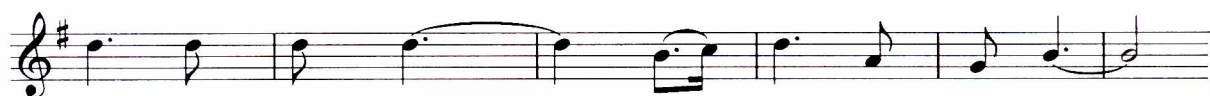
sắc, nước hồ soi gương mặt trời hồng. Em yêu Đà Lạt thiết

tha đẹp vườn sau nghiêng nghiêng đồi núi có bàn tay

cha khơi thêm dòng suối, lời mẹ ru như mới tuổi sớm chiều Để

hoa khoe hương thơm để cây khoe nhiều trái

Chim chơ rao cùng chim chơ lang hát mãi! Hát mãi em

yêu Đà Lạt thiết tha. Em yêu thành phố đầy hoa. Em

yêu Đà Lạt thiết tha em yêu thành phố đầy hoa.

Người Cờ Ho xuống núi

(1981)

Vui, rộn rã

Hê hê

hê hê hê hê hà

Người Cờ Ho xuống núi

mang cái chữ về buồn

Người Cờ

Ho xuống núi

đưa điện sáng về làng

Hê hê ơ ơ ơ ơ à!

Người Cờ Ho xuống núi

mang theo tiếng

cồng ngân nga đêm dài.

Người Cờ Ho xuống

núi mang theo tiếng chiêng rộn rã niềm

vui Hê Hê Hê Hê Hê Hê Hê Hê ta gọi thần mặt

trời thần mặt trăng thần sông thần núi ta gọi thần lúa thần

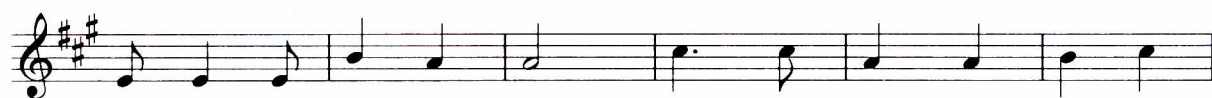
đất thần lúa về đây Hê Hê Hà Hà Hà hê!

Múa với nhau vào mùa rẫy mới! Uống với nhau chung

ché rượu cần Nghe tam pla Cờ Ho đến sáng nghe kèn

bầu nhịp hòa trống da nai! Để tiễn người Cờ Ho xuống

núi mang tâm lòng đoàn kết ngược xuôi để con em Cờ

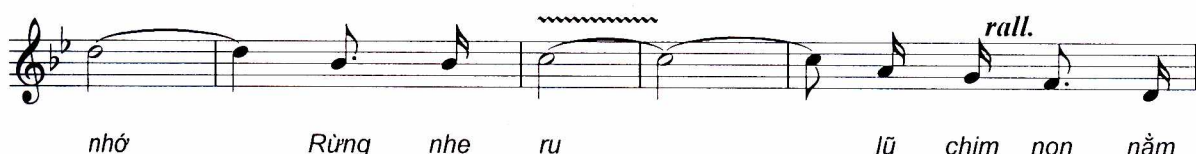
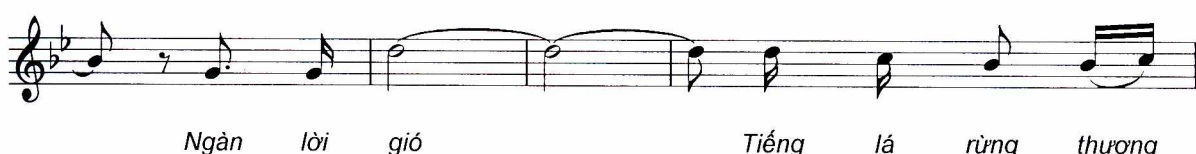
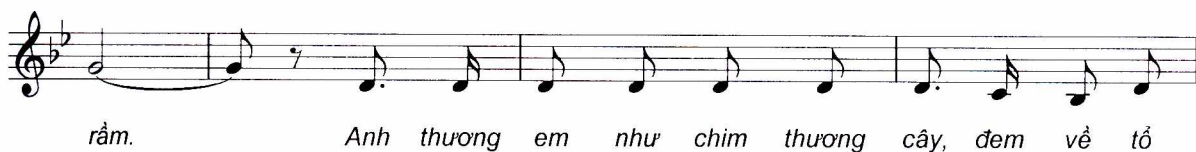
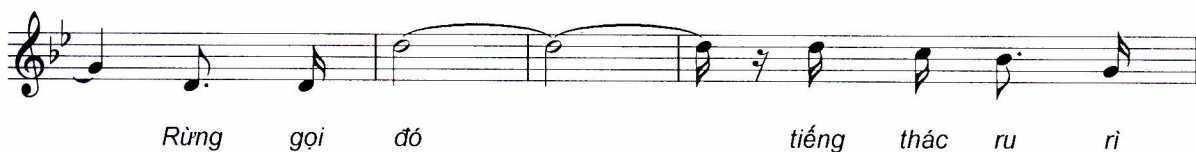
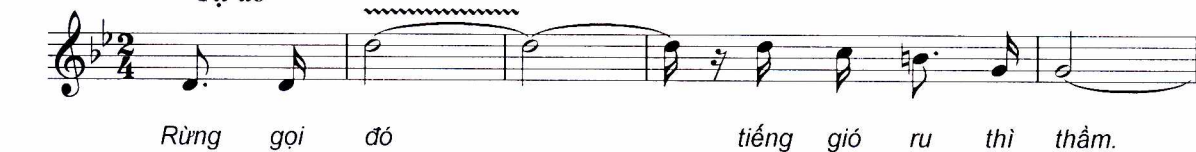

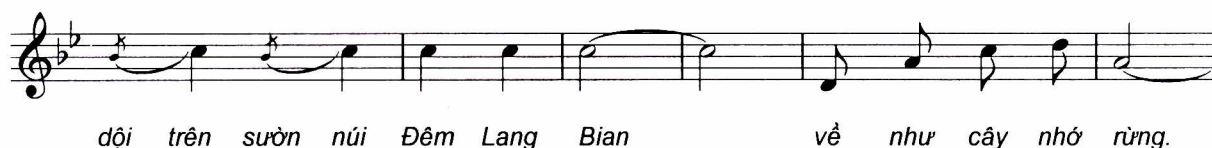
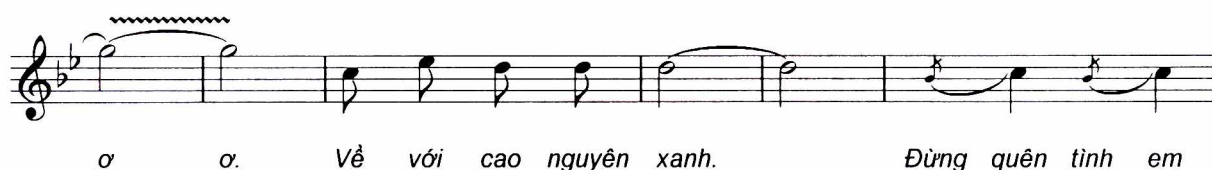
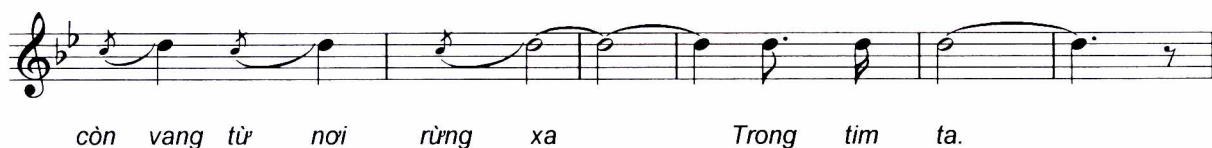
Ho xuống núi. Như chim rừng gió nâng cánh bay xa!

Đêm Lang Bian

(1982)

Tự do

Theo cánh anh bay

(1983)

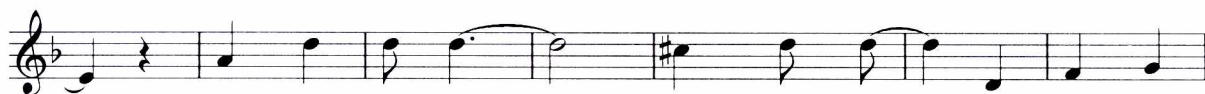
Dàn trải

Chiều nay anh bay trên vòm trời quê hương lộng gió.

Rừng thông nhẹ lay nâng cánh bay mây trắng chập chùng.

Dòng Đa Nhim xanh như nước mắt mẹ vui xao

xuyến Oi con của rừng! Nghiêng đôi cánh chào,

chào núi Bà trên đỉnh Lang Bian

Ôi cao nguyên thành phố đầy hoa. Ôi cao
Ôi cao nguyên thành phố đầy sao Hương mệnh

nguyên của ta Đà Lạt Ôi cao nguyên hai
mông rừng thông Đà Lạt Bao yêu thương hoa cúc

mùa xanh mát Về Lâm Đồng theo đôi cánh các anh bay.
quỳ ngậy ngất Về Lâm Đồng theo đôi cánh các anh bay.

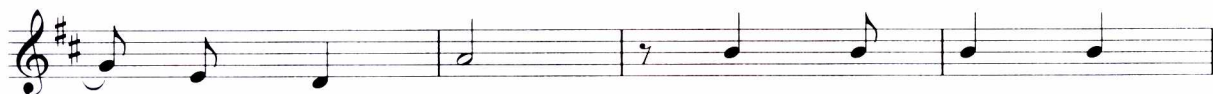
Vó ngựa Đơn Dương

(1984)

Rộn rã

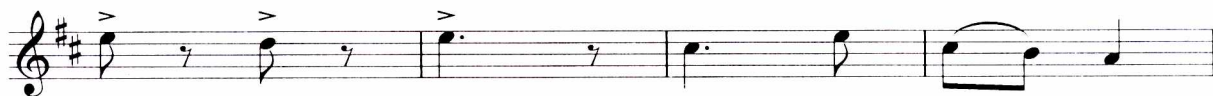
C'lóc lóc cóc vui! *C'lóc lóc cóc vang có ngựa*

nhịp đường xa. Xe anh đưa em

đi thăm Cam Ly đòi thông báo ngát!

Hây! Hây! Hây! Qua thác P'renx Đồi

Cù đường quanh quanh Đà Lạt

Ơi những cơn mưa chiều tưới mát mùa hè xanh.

Hây! Hây! Hây Hở Xuân Hương xinh như

chiếc gương trong, đến rừng Tình Ái nghe tiếng

đàn gặp gỡ Lòng ta đang vui! Sao gió
 hồ Than Thở, mặt sóng gọi đầy nổi
 nhớ băng khuôn Hây Hây Hây!
 Đà Lạt ơi Yêu những vườn rau
 xanh lượn nghiêng nghiêng sườn núi. Du khách bồi
 hồi! Lưu luyến nơi này. Chiều chia
 tay Đà Lạt tràn nắng ấm. Về Đơn
 Dương vó ngựa nặng tình thương Hây Hây
 Hây Hây Hây Hây Hây Hây! Hây Hây
 Xa dần.....
 Hây Hây Hây Hây Hây Hây!

Xanh tí chân trời

(1986)

Vui - Rộn rã

Trên đồi chè xanh có tiếng hát mẹ ru. Trên đồi chè xanh có lời

cha thăm nhắc: chốn này con ơi! Qua bao ngày mưa nắng

đất lành thiêng liêng nghe chim hót tiếng ấm no mọi miền. Đồi chè

xanh mon mồn đồi chè xanh tay mẹ nắng mưa chăm tưới cánh hoa lá. Đồi chè

xanh bước trên đồi chè xanh tháng ngày có cha tay chắc chiu yên lành. Đồi chè

xanh xanh giữa bầu trời xanh. Ngọt ngào hương thơm thom thom về thành phố. Có ai

đến thăm nương chè đó! Hàng thông reo gửi theo lời thương nhớ

Bảo Lộc êm ơi! Xanh tí chân trời.

Tình đảo xa

(1990)

Tự do

Anh ngồi giữa đảo Trường Sa. Quanh quanh một ấm trà

hương thơm thơm bay ngào ngạt bổng nhớ về Đà Lạt quê

ta. Nghe sóng vỗ ở nơi đây. Nhìn mặt trời lặn về phía tây

tường như hoa cúc quỳ đang nở em nhìn anh nhớ thương

đảo xa này. Hái búp chè non xanh xanh đôi bàn tay

em nhanh nhanh trù mến Hương ướp ngọt ngào dâng

đời để trà đi khắp nơi vẫn nhớ về Đà Lạt đầy hoa

tươi, vẫn nhớ về Trường Sa cao nguyên ơi.

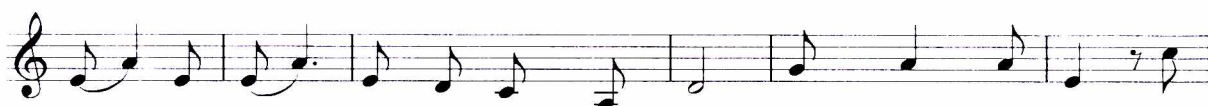
Chuyện tình thác Prenn

(1992)

Dàn trải

Có phải chàng trai vì quá yêu cô gái nên biến thành dòng suối.

Chạy! Chạy mãi chạy đi tìm người yêu? Qua những cánh rừng qua

suron núi triền miên. Đá, vách đá xuống vực sâu vách đá.

Thác Prenn đó như một màn lưới nước trôi đi hồi hả tung bọt trắng

ngân hỏi: Em ở đâu em chừ em ở đâu em! Thác Prenn đó!

Bao mỗi tình chớm nở Diều dắt tay nhau qua màn suối nước sương

mù Thác Prenn đó ôi mỗi tình chung thủy Ai đã qua màn

lưới nước này mãi mãi thương yêu nhau trọn đời! Ai đã qua màn

lưới nước này mãi mãi thương yêu nhau, ơi thác Prenn.

Tìm anh!

Dàn trải - Tự do

The musical score is written for a single melodic line in treble clef, 2/4 time. It begins with a piano (*pp*) dynamic and includes several triplet markings. The lyrics are in Vietnamese and describe a search for a loved one. The score concludes with a repeat of the phrase 'Em vẫn đi tìm anh'.

pp

Em vẫn đi tìm anh trong nghĩa trang Đường Chín. Chỉ thấy những ngôi
sao, những ngôi sao, đầy những ngôi sao. Em vẫn đi tìm anh khắp nghĩa
trang Đường Chín. *mf* Vùng Hồng rực lên lặng yên lặng yên và lặng yên
Em vẫn đi tìm anh anh ơi anh. Chỉ nghe lời gió thoảng khúc quân
hành. Bầy chim xây tổ ấm trên tượng đá riu rít gọi đàn giữa trời
xanh. Em vẫn đi tìm anh Anh ở đâu? Tìm trong thương nhớ tóc phai
màu. Phải chăng trong nắm mồ vô danh (ơ ơ) đó anh giữ trọn tình
ngàn đời sau. Em vẫn đi tìm, anh Em vẫn đi tìm anh
Em vẫn đi tìm anh. Em vẫn đi tìm anh.

Trái ngọt quê em

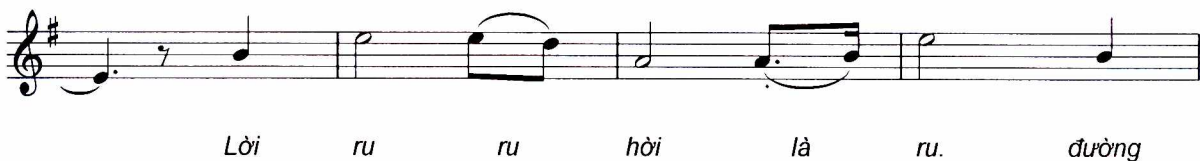
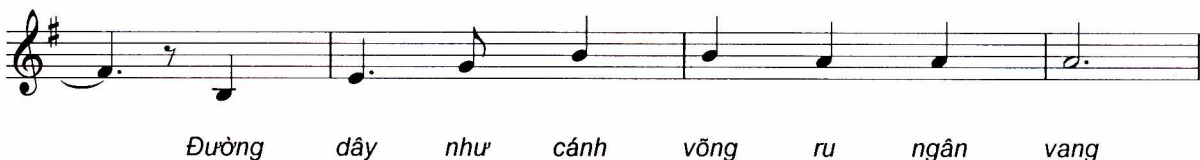
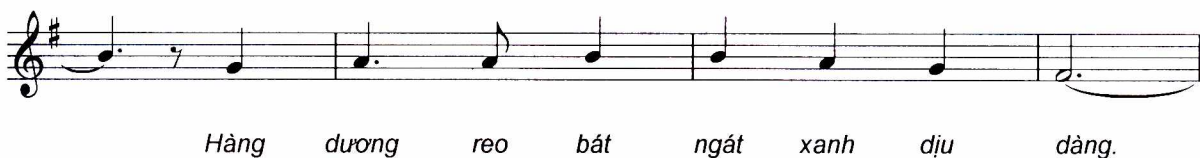
Vui - Nhí nhảnh

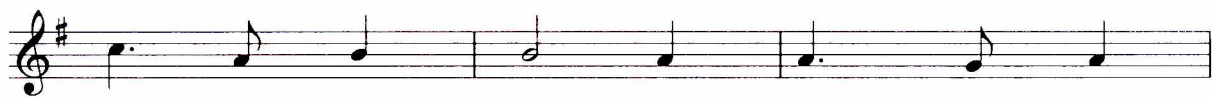
Quê em có trái gì ngon? Có
trái dâu thơm Đà Lạt có rừng cà phê Bảo
Lộc, giòn giòn hồng ngon Đơn Dương. Quê
em có trái gì ngon nhiều lắm mà em không
nói. Chúng em mời các anh các chị về thăm
vườn cây Đà Lạt. Có rất
nhiều trái ngọt ngon thơm.

Lời ru cánh võng đường dây

(Tặng Đa Nhim của tôi)

Hơi nhanh - Tình cảm

nắng rồi ru mưa, ru mây và ru

gió, ru ru đàn chim nhỏ ngân

ngơ đông đưa nhẹ đông đưa.

Lời ru vang vọng biển rừng xa đường

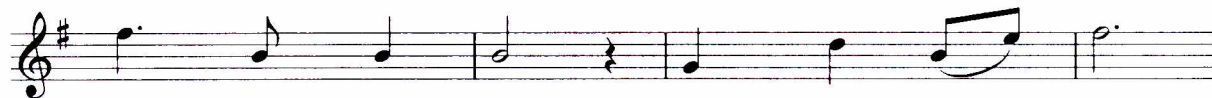
dây sáng tỏa những đài hoa. Ru tiếng mẹ

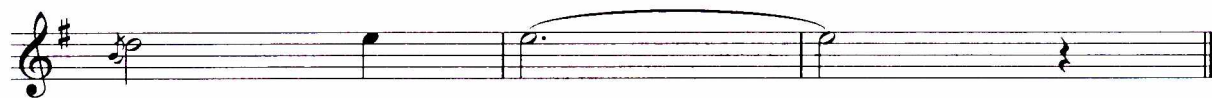
già ru ru vắng trắng sáng tình ca người thợ

điện, chiều nghe rừng hát lời tương tư. Tình

ca người thợ điện. Chiều nghe biển nhớ

đó anh ơi!

Nhạc sĩ Văn Cao và
nhạc sĩ Minh Phương

Nhạc sĩ Trần Hoàn và nhạc sĩ Minh Phương

Cuộc gặp mặt các nhạc sĩ Hà Nội và Huế 2004

Nhạc sĩ Minh Phương
Huế 1975

Hội thi Tiếng hát sinh viên, sư phạm Thừa Thiên - Huế, 11 - 2005

Các nhạc sĩ Nguyễn Việt, Lê Phùng
Trần Hữu Pháp & cố nhạc sĩ Minh Phương

Nhạc sĩ Phó Đức Phương và nhạc sĩ Minh Phương

Hành khúc chim Chơ Lang

Nhịp đi vững chắc

Đường thênh thang, đưa chúng ta về Lâm Đồng Hàng thông

xanh vi vút chan hòa trong nắng, tuổi trẻ đó ngành Y. Như Chơ

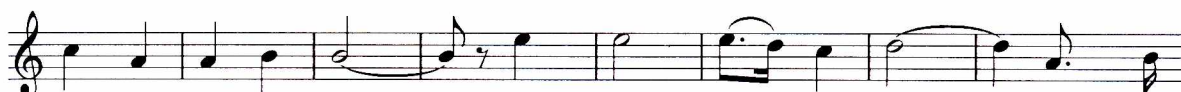
Lang bay vờn đỉnh núi người thầy thuốc của buôn làng, trọn

niềm tin bước vững vàng Ánh mắt và lửa tim giành lại cho

người tình yêu đẹp cuộc sống thấp sáng ngàn ước mơ. Vì hạnh

phúc mẹ già em thơ Áo trắng dưới trời xanh người thầy

thuốc Lâm Đồng vui tiếng hát Ta đã lớn lên với rừng suối buôn

làng giờ ta lại về vang hành khúc chim Chơ Lang

nghe câu Lý Hoài Nam chi? Chi

rúa răng mà thương nhớ lạ "ức ức con vượn

trèo", con chim kêu trên nóc đất bạn qua

đèo. Về Đà Lạt thăm em Đêm Lâm

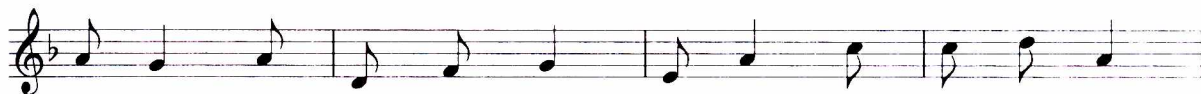
Đón nhịp tha thiết

Đồng nghe câu dân ca xứ Huế. Trang trải giữa trời

cao nguyên, âm vang quện theo lời gió, theo mây trôi về

mọi miền. Như dòng sông Hương từ Huế, bỗng bẻ con thuyền

vành trăng đêm nay giữa thành phố trẻ ta

nghe một khúc tương tư.

Chim én bay xa

Vừa phải

Chim én bay về rồi lòng con suối bồi hồi thương

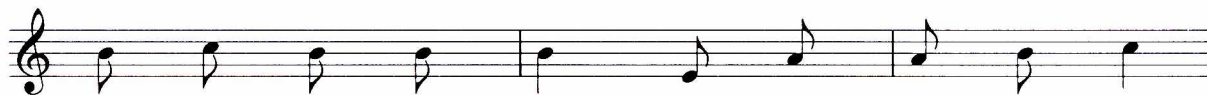
nhớ Chim én bay đi xa mà con

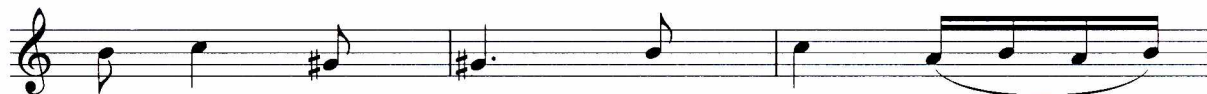
nai ngơ ngác đợi chờ. Chim én bay đi

rồi rừng không còn xô xao tiếng hát

chim én bay đi xa và mang theo nước mắt

cô gái trồng rừng trong nổi thương

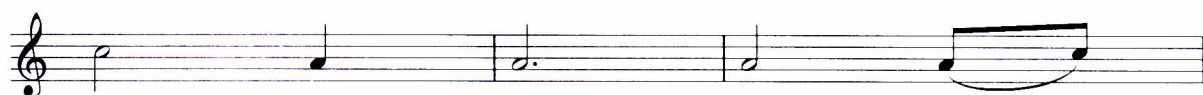
dau. *A* *a* *a* *a* *a* *a* *a*.

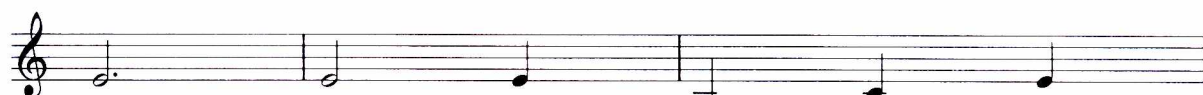
Chim én bay xa chim nhớ về một vùng
Chim én bay đi nhớ núi rừng lòng bồi

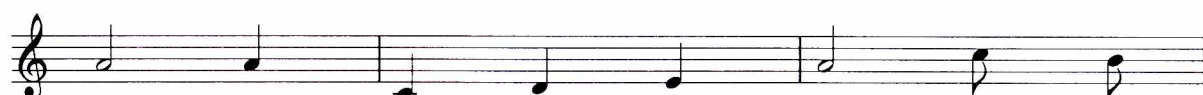
trời Day dứt bay đi chim nhẩn
hồi Day dứt bay đi thương suối

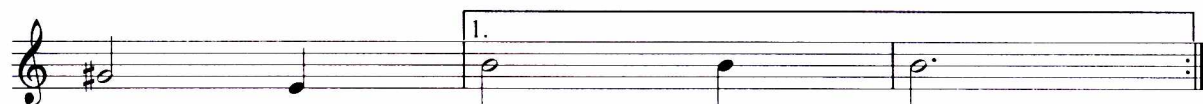
về một lời Trách trách
nguồn ngậm ngủi. Trách trách

người trách trách người nữ sao
người trách trách người sao nữ

đốt cánh rừng xanh tươi tốt núi không
đốt cánh rừng xanh tươi tốt núi không

còn màu xanh bao la
còn màu

1.
xanh chim én buồn chim bay xa.

Bên nhau

Vui - Hơi nhanh

Cánh rừng thông và bóng chim câu khoe sắc thắm dưới khung trời lồng

gió Bóng chim câu và cánh rừng thông dưới nắng hồng vui lâng lâng bên

nhau Cánh rừng xanh yêu bóng chim câu chim thánh thót khúc nhạc rừng róc

rách Bóng chim câu yêu cánh rừng xanh Rừng là nhà che bóng mát quanh

năm Ở khi chim bay xa chim nhớ rừng yêu rừng da

diết Ở khi chim chưa về rừng nhớ chim yêu chim thiết tha

yêu những bàn tay ai đã trồng rừng nuôi chim câu đó

yêu những con người vì cuộc sống của cây rừng và chim câu.

Ngày hội rừng xanh

Vui - Rộn rã

Đi lên .. rừng, đi lên rừng giữ cái cây xanh Đi lên

rừng đi lên rừng giữ cái suối nguồn cái suối nguồn cái lá

rừng cùng cái cây xanh mát quanh năm nước quanh năm đẹp sao buồn

làng. Có con ong có con chim về với buồn làng Hà

hê hê hê hê hê hà hê hê! Rừng

ta rừng là vàng ta yêu rừng lắm lắm Rừng

oi! nghe đêm đêm tiếng con nai hay tiếng con

chim(Suyt) nhắ ta bảo vệ rừng Hà

hê hê hê hê hê hà hê hê! Cái suối

nguồn cái lá rừng cùng cái cây xanh, gió lao xao, núi cao

cao, đẹp sao buồn làng tiếng con chim hót trên

nuơng buồn làng ta càng thêm no ấm! Núi rừng

oil Nghe tiếng cồng: Bình boong bình boong bình boong

bính. Bình boong bình boong bình boong bính Bình boong

bình boong bình boong bính Hà hê hê hê hê

hê hê hà hê hê Hú

Nhớ rừng

Vừa phải

Khi em lên rừng em nhớ biển xanh biển biếc

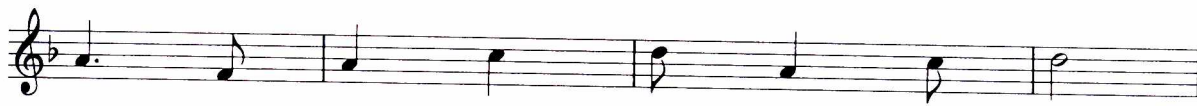
lúc em về biển ôi sao da diết nhớ rừng

lòng yêu cây rừng như yêu anh năm tháng

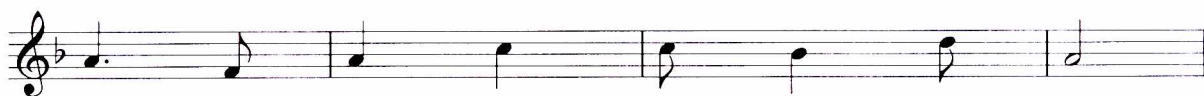
em đi trông rừng ven biển đó anh ơi

Rừng đượm tình quê hương càng thêm thương

mỗi lá rừng là bao nỗi nhớ

Biển dập diu trong xanh càng thương rừng

mỗi cây đời là một niềm tin

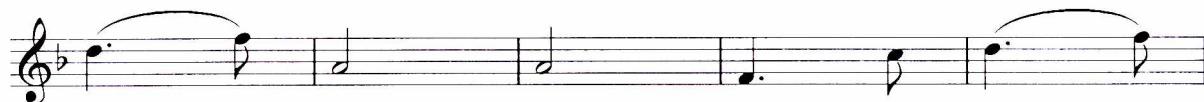
em đi giữ rừng quanh năm nghe sóng biển

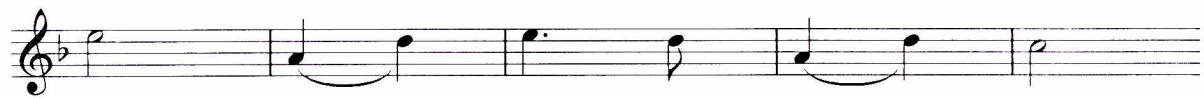
hát anh đi giữ rừng quanh năm mây

phủ mờ sương Nhớ anh em

nhớ rừng Nhớ rừng em nhớ

anh Nhớ anh em nhớ rừng

Thương rừng càng thương nhớ anh.

Lời ru của rừng

Người đồng đội tôi xưa ngã xuống cánh rừng này mà lòng khát
 khao nhìn một bóng cây rừng xanh biếc khi chất độc quân thù đạn
 bom hủy diệt cây rừng héo khô đất nhuộm đỏ xóa màu
 xanh mọc giữa rừng này mở các chị các anh
 Nay chúng tôi đi trồng rừng Bên những hàng cây thương
 Tay chúng tôi chăm trồng rừng Bên nắm cỏ xanh in
 nhớ nghe âm vang lời dặn dò
 bóng chim ca ru lời ngọt ngào
 giữ yên rừng xanh cánh lá Oí những cánh rừng Việt
 suối ru triền miên năm tháng lao xao gió rừng nhẹ
 Nam Như những tâm hồn Việt Nam
 ru Ru hơi ru hơi rừng ru

Tôi là con của rừng

(HE AKAY KOOH DOOK)

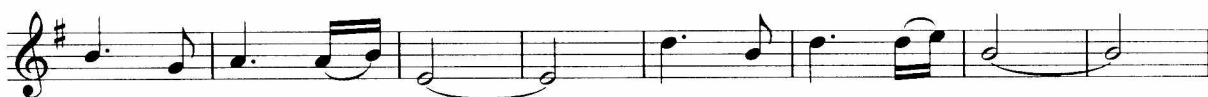
Dịch lời : PAKÔ ĐỒI - TƯỞI

Trang trải - Phóng khoáng

Tự do

Ơ ơ...

Tôi là con của rừng. Tôi là con của rừng.
He aKay kooh dook - He aKay âm buut.

Tôi là con của rừng Tôi là con của rừng xanh
He aKay ân nhok - - He kô aKay đọa xó

ơ ơ... ơ...
ơ ơ...

rừng
Adu

oi! Vách đá sừng sừng như hình bóng bó tối ngày
pilur Kooh dook tung dưng nâ a tô ẩm he ngay

nào đứng giữ yên làng bản rừng oi! Suối
đầu ta dưng kya dưng veel. Ke oi! Xô

nước ngọt thơm như dòng sữa mẹ tôi từng nuôi tôi lớn lên với rừng.
tê nga tãr ngăr a rậ lom ai chiêm xẽ be tộ hoi ânneh.

Tôi là con của rừng. Con sóc con nai cây táu cây lim con
He aKay Kooh dooh. A bênh ku ne târ lăng ti o ma

gà con công con ong con chim còn đó! Dân tộc Kơ tu. Pa
ooi a chęc tăn nung loại xĩa dồol ân tồh. Têr kêr ka tu Pa

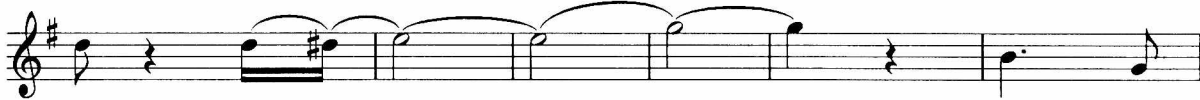
kô Pa hy Vân Kiều người Kinh là anh em chung mái nhà.
koh Pạ hy Vân Kiều - Doan tar a rậ aem achai

Cùng hát với nhau cùng múa với nhau chung tiếng khèn tiếng chiêng nhịp
âm bo kah loan ngar. êm buni atung kar xăng khen târ le kưưr

trống cùng nói với nhau. Đoàn kết với nhau vui hội mùa cha
mooi koang pâr nai Lom pâl lung târ li tubêhe cha chấpbá bới

chấp ơ ơ ơ Tôi là
ơ He a

con của rừng. Tôi càng yêu rừng núi.
Kay kooh dooh - - He a dư pi lư

Ta càng yêu rừng xanh

Vừa phải - Sinh động

The musical score is written in 2/4 time, featuring a treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is composed of eighth and quarter notes, with some rests and accidentals. The lyrics are written in Vietnamese and are aligned with the notes. The score consists of eight lines of music, each with a corresponding line of lyrics. The lyrics are: "Ê hê hê hê hê hê Dân bản ơi! Ê hê hê hê hê hê dân bản à! Đừng đốt phá cây rừng đầu nguồn Đừng đốt phá cây rừng của mình. Ê hê hê hê hê hê hê hê Dân bản ơi! Rừng đầu nguồn cho con suối nhiều nước. Rừng đầu nguồn nuôi con cá tung tăng. Rừng đầu nguồn gọi tiếng chim hót, gọi con ong làm".

Ê hê hê hê hê hê Dân bản ơi!

Ê hê hê hê hê hê dân bản à!

Đừng đốt phá cây rừng đầu nguồn Đừng đốt

phá cây rừng của mình. Ê hê hê hê hê hê hê

hê Dân bản ơi! Rừng đầu nguồn cho con

suối nhiều nước. Rừng đầu nguồn nuôi con cá tung tăng.

Rừng đầu nguồn gọi tiếng chim hót, gọi con ong làm

mật yêu hoa. Ê, bô - rô - tôôk, bô - rô - tôôk, bô - rôô

ôk, dân bản ơi! Thôi du canh du cư.

Không đốt phá cây rừng Thôi du canh du cư

Về đây xây bản làng. Yêu cái rừng xanh xanh ta đó.

Ơ dân bản ơi! Thương cái rừng yên vui của mình

Ơ dân bản à! Nay ta sống định cư rồi

Có cái hồ nuôi con cá trắm. Nay ta sống định cư rồi

Có cái ruộng trồng cây lúa nước Ta càng yêu rừng xanh

ta càng thương rừng xanh.

Âm vang Tủ Trách

Vừa phải - Dàn trải

(Đơn nữ)

(Đơn nữ)

Mênh mang mênh mang tràn đôi núi. Âm vang câu
em. Lời thăm nhắc. Bao nhiêu năm

ca chiến khu xưa. Dương Hòa Dương Hòa dòng Tả
qua, ước mong xa. Dương Hòa Dương Hòa Hổ Tả

Trách. Trách. Em đưa anh về đương mùa
Trách. Lao xao nước nguồn. Thóa chờ

1. (Tốp nam) 2. (Tốp nam nữ)
xuân. Em nghe không mong. Hà hê. *mp* Đoàn

quân tiến về vang bài ca lao động. Chan chứa tình

thương ơi mạnh đất anh hùng. Nào máy nào xe ta mở

đường xẻ núi. Oí Dương Hòa HỒ Tả Trạch! Bùng sáng

lên khoan khoan hòì hò khoan. Ngàn cánh tay hò khoan

(Nam)

hồi khoan hò.

ú u ú.

(Nữ)

a a a

a

(Đơn nam)

Ta nghe con chim rừng

chuyện cảnh tha thiết.

Suối róc rách thì thầm niềm hạnh phúc dâng hương đời, mặt hồ long

lanh soi trời mây rừng núi.

Thương nhớ thương bao năm

dài đã thấp sáng ngọn lửa ấm trái tim ta.

Vui - Rộn rã

(Hợp ca nam nữ) Dòng nước mát sẽ về tưới đồng lúa mới. Xanh thêm
nam nữ Hồ nước đón tiếng cười ân tình tha thiết. Đi bên

xanh mỗi tình Hương Thủy Hương Trà. Và dòng Hương bốn
nhau đất lạnh xanh đẹp môi trường. Thuyền nhẹ lay lưới

mùa êm ả. Oi Tả Trạch quê nhà. Dòng thủy điện hiền
về đây cá. Oi Tả Trạch Dương Hòa. Dòng thủy điện hiền

hòa chấp cánh chúng ta bay, bay tới chân trời xa.
hòa chấp cánh chúng ta bay, bay tới chân trời xa.

Mưa biển²

(2002)

Vừa phải

Cơn mưa từ đâu đến?

Mưa ướt làn mi em!

Con mua từ đâu đến?

Ướt trái tim em rồi!

Mưa rơi mưa rơi trên biển mùa khơi xa.

Hàng dương nghiêng

bóng mưa chiều ru khúc tình ca

Anh thân yêu ơi! Bây giờ

anh ở đâu?

Gửi niềm thương nhớ cho nhau, qua lời Hải

âu.

Biển hát

Biển hát qiũa chiều mưa qiǎng qiǎng.

Biển nhớ

Biển nhớ giữa muôn vạn con sóng.

Thầm nhắc

thăm nhắc những nụ hôn trao nhau.

Biển ơi!

Xao xuyên (ó) những cơn mưa chiều.

Sóng biển ru

Đong đưa

Một tấm gương trong, hai tấm gương trong cho
con soi bóng, bóng bóng bóng bông. Mẹ
đã nuôi con, cha đã dạy con niềm tin yêu hy
vọng tình tình (mà) tình tình (ơ) chúng con có được mái
ấm gia đình. Tiếng sóng vỗ bài ca vui lao động,
hòa lời ru, ru chan chứa tình thương. Vì lẽ phải ta càng
yêu cuộc sống. Bông bông bông bông (ơ) tình tình tình
tình nghe đêm đêm trăng lên ru mái ấm gia đình, trăng
khuya mênh mang ru mái ấm gia đình.

Nhớ biển

Hơi nhanh

Biển hát, hát lời ru bỗng bênh theo con sóng. Em hát khúc dân

ca trầm lắng nhớ mênh mông. Biển hát khúc tình ca nhớ thuyền khi biển

động còn em hát lời giận hờn nghe xao xuyến trái tim ai? Còn

anh, người chiến sĩ biên phòng. Anh yêu em và anh yêu biển.

Ngày anh đi bên em, đêm anh đi bên biển. Ôi nghĩa

tình nặng cả hai vai ơ ơ à ơi . ơ ơ ơi

à. Em nhớ biển còn anh, anh nhớ em! Anh nhớ biển còn

em, em nhớ anh đôi ta cũng nhớ biển xanh ơ chiều chiều

Đôi ta cũng nhớ ơ biển khơi ơ ớ dịu dàng.

Chiều giàn khoan

Vừa phải - Tình cảm

Chiều giàn khoan, băng khuôn nhớ đất

liền. Nhớ em và nhớ con, nhớ triển miên da

diết. Nhớ Vững Tàu trời xanh biêng biếc, đi

bên em nghe biển hát khúc tình ca.

Chiều Vững Tàu. sao mà nhớ giàn khoan xa.

Nhớ đồng đội giữa biển khơi bốn mùa nắng

gió. Ngọn lửa pha ken thánng năm rục rĩ.

Tiếng máy reo vui trên những giếng dầu chiều dâng

lên bao nổi nhớ mệnh mang. Chiều giàn khoan.

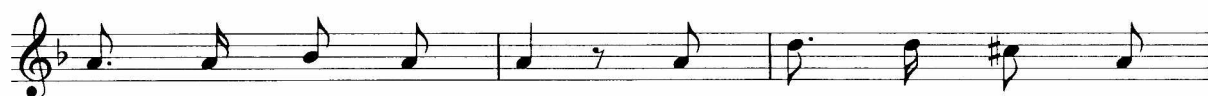
Giàn khoan ơi! Chiều giàn khoan. Lắng nghe biển hát quanh

ta. Giàn khoan ơi Chiều giàn khoan trời xanh thân thiết bao

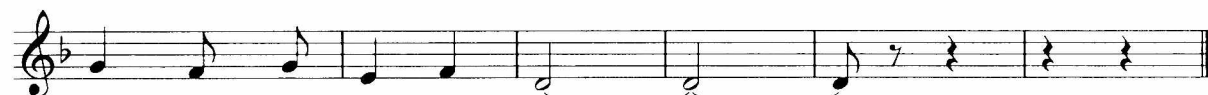
la. Giàn khoan ới Chiều giàn khoan. Hải

âu tung cánh bay xa. Giàn khoan ời Chiều giàn

khoan. Gió ru tiếng em hiền hòa. Ở gần

khoan chiều nhớ về quê nhà.

Chờ trăng

Vừa phải - Tình cảm

Ngồi chờ trăng lên trên giàn khoan trời mây bao la.

Dập diu biển xa ánh sao hòa sóng ru hiền hòa.

Tình bạn đôi ta tình Việt Nga đời đời thiết tha.

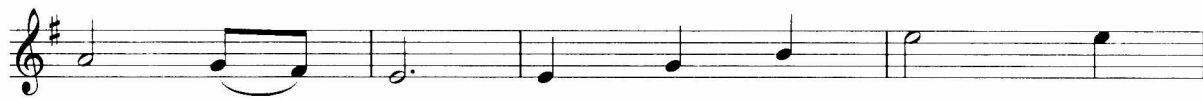
A ĐÉC BAI ZAN trên sóng nước Vũng Tàu rộn

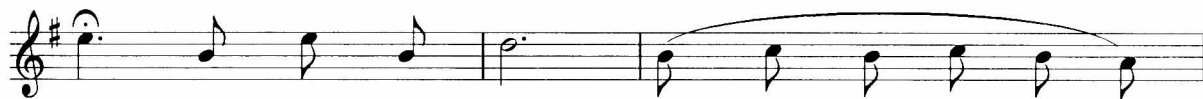
tiếng đàn ghi ta. Đàn khoan trăng lên xao

xuyên Ba la lai ca. Khúc dân ca ngân nga lòng ta gửi

đến quê nhà. Lửa pha ken sáng sáng

mãi cuộc sống nở hoa. Trăng thướt tha lướt qua ánh

đèn giữa giàn khoan tình Việt Nga.

Lời ru con tàu

Nhịp nhàng - Tình cảm

Tạm biệt em yêu. Khi trăng đã gọi ở ngoài khơi. Tàu anh đi Bồng

bềnh trên sóng nước. Nhìn vầng trăng như mắt em phía trước.

Biển xanh lao xao như tiếng em thì thầm. Vui như những giàn khoan chan

chứa bao tình yêu. Vui những giếng dầu làm giàu vì Tổ quốc.

Còn gì đẹp hơn khi tàu anh qua bao đầu ngọn sóng. Đến với giàn

khoan cùng đến với những giàn khoan. Nghe những giàn khoan hát

khúc trọn niềm vui. Theo những giếng dầu lớn lên từ trong gian

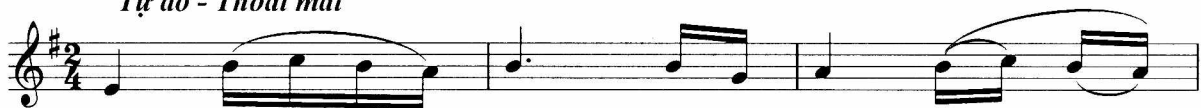
khó. Tiếng sóng ru - ru con tàu anh đó như lời

mẹ hiền ru anh hay là em ru con.

Cá lượn bên anh

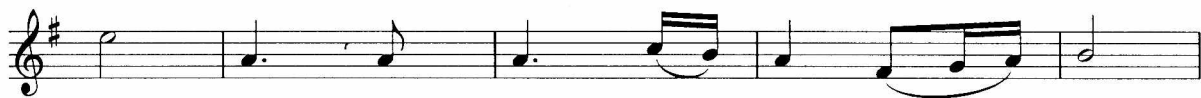
Tự do - Thoải mái

Bình minh lên bên ngọn lửa pha

ken. Trời trong xanh hải âu tung

cánh. Bênh bồng bênh con tàu vượt sóng.

Biển rộng ôm anh. Cá lượn bên anh.

Người thợ lặn yêu thương. Vẫn

xuống với để chặn giàn khoan. Việc thăm lặn gian

nan giữ yên những ước mơ rực sáng.

Vì đồng đội thân yêu trên những giàn khoan sớm

chiều lấp lánh từng cơn sóng triều nhìn đàn

cá tung tăng vẫy chào. Ơ khoan hò là hò

dô dô hò khoan. Ơ khoan hò là hò

dô dô hò khoan. Người thợ lặn em yêu với

đàn cá lội bên anh nghe lằng lằng cơn sóng

gọi: Có anh giàn khoan thêm vững. Thủy

tiên xông xáo chốn bồng lai nước sâu in hình cơn

tàu tràn trẻ sức sống mới ời!

những chàng trai biển xa.

Tiếng anh ca

Vui - Dí dỏm

Ở giàn khoan xa lắm phải không anh? Sáu tháng mỗi năm xa đất
liền xa bạn bè. Ở giàn khoan mênh mông quanh biển mặn. Nhớ
voi đây. Nghe tiếng cười của người thương nhờ cánh sóng thông
tin. Giàn khoan (ơi là) giàn khoan. Có những con
tàu và những cánh bay đem đến với anh niềm vui tiếng hát. Nhưng
không mang được lời em thầm nhắc, nên em phải nhờ em phải
nhờ cánh sóng thông tin: S - KA - DA S - KA - DA - Nghe tiếng thân
thương voi đi nổi nhớ. Biển bờ cách trở vẫn nghe tiếng anh
ca. Xuân về trên giếng dầu.

A! Kia hươu cao cổ²

Nhanh vui - Dí dỏm

Những chú hươu cao cổ. Vươn tới chân trời xa. Ôi! chú hươu cao

cổ - trên biển xanh bao la. Người chăn hươu cao cổ - là chàng

trai đẹp áo màu da cam. Người chăn hươu cao cổ là chàng trai

trên những giàn khoan. Chuồng nuôi hươu cao cổ từ Bạch Hổ đến Mỏ

Rỗng. Chuồng nuôi hươu cao cổ là giàn khoan Đại Hùng. A!

Kia hươu cao cổ! Dầu khí Việt Nam chàng trai hai mươi (năm) sức

như Phù Đổng. Việt Xô Pé tro mọi tình nồng nàn như biển

rộng xanh rờn. Dầu khí Việt Nam, chàng trai hai mươi tràn trẻ đầy mơ

ước. Việt Xô Pé tro chung một màu cờ. Tuyệt vời những mùa xuân.

Bài ca tự vệ cảng Dầu khí

Chắc, vững mạnh

Bước chân đi âm thầm. Trong đêm khuya giá rét. Nghe tiếng sóng xô ri

rầm thét gào. Ánh đèn sương mù che. Chim nấp trong cánh lá.

Giờ này bao người còn yên trong giấc nồng. Lời gió ru thanh

bình. Á. Những giàn khoan đã chờ. Những con tàu còn đó.

Đất cảng yêu thương chúng tôi đi tuần tra. Bao kỷ niệm vui buồn.

Và kỷ ức chiến tranh. Càng thêm vững lòng tuần tra sớm chiều vì giàn

khoan. Những vĩa dầu ngoài khơi đất mẹ, những chuyến hàng vượt

trên sóng nước từ đất cảng dầu khí này bình yên lên đường.

Vang trong tim tiếng hát tự vệ cảng dầu khí chúng ta.

Ea Tran của tôi*

Phóng khoáng - Dàn trải

E a Tran! Tôi yêu trọn dòng sông soi bóng tháp

Bà Pô na gar trăm mặc. Ơi Nha Trang!

Tôi yêu thành phố biển xanh rờn vươn tới Trường Sa.

E a Tran em đó phải không em? Với hòn Mun hòn

Tầm hòn Tre hay hòn Yến mà xông xáo gọi anh về.

Anh về điểm hẹn! Yêu Nha Trang thành phố của mùa

Nhịp nhàng
xuân. Gió Cam Ranh gọi Vạn Ninh Khánh Vĩnh.

Nghe tiếng trống tuồng hòa tiếng đàn đá Khánh Sơn.

Đêm Trường Sa nhớ Ninh Hòa Diên Khánh,

ầu ơ mẹ ru nhịp thanh bình trắng Khánh Hòa.

Về Nha Trang sóng lấp lánh triền miên. Miền thủy

dương đầy cát trắng như tiên giới mộng mơ giữa rừng san

hồ bóng bẽnh theo cá. Mỗi nụ cười, mỗi ánh

mắt Nha Trang, giữa đời thường như huyền thoại đó

em ơi! Mỗi lần đi qua Nhớ về điểm hẹn!

Trong trái tim ta

E a Tran!

"Ea Tran (Tiếng Chấm) : Nha Trang
(Dòng sông đầy cây lau, cây sậy)

Công viên xanh

Trong sáng

Chúng tôi những người trồng cây xanh xanh. Chúng tôi những người vì

công viên đẹp. Cuộc sống vui. Làm theo lời Bác dặn: "Mười năm trồng cây,

trăm năm trồng Người." Thành phố đẹp vì có hàng cây xanh đó!

Con đường xanh có bóng mát những hàng cây Ai khao khát bình yên

xây đời mới nghe lời tỏ tình yêu thương Bên muôn sắc hoa khoe

màu. Công viên xanh ấy môi trường sự sống. Xin giữ gìn cùng bàn

tay chúng tôi. Lời dịu dàng hàng cây xanh thầm nhắc: "Bóng

mát công viên cho cháu cho con cho người đời sau!"

Bình Định tôi yêu !

Vừa phải - Sôi nổi

Hát về nhà máy chúng ta

Có nghe không em? Từ mảnh đất trải qua bao
anh Từ lòng đất vẫn vang tiếng máy

đòi lại về Với đôi tay ta
vọng rộn ràng Tiếng ca hôm nay

và con tim yêu thương sát vai cùng nhau xây nhà
dòng sông Hương xanh xanh với cầu hò vang xa triu

máy mà tình yêu đẹp như đồng lúa
mến sùng sùng bên đồi cao lộng gió

địu dàng ngát mùi hương chín vàng Có nghe không
là nhà máy của đôi lứa

Marcia
minh Khi trên vai em chuyển từng viên đá

nặng. Và đôi tay anh chai theo nhịp thán

năm Anh lên tầng lò cao Em đi vào

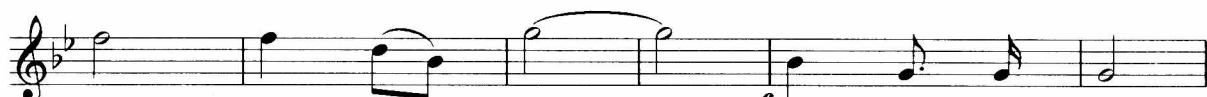
nhà máy khi khói trắng bay trên nền trời

xanh chào đón xi măng ta ra lò cùng là

lúc với ta đi xây những công trình ấm khúc tình

ca Long Thọ ơi *mf* Súng trên vai em

Nguyện gìn giữ tiếng ca Long Thọ dịu dàng

Súng trong tay anh dù hy sinh em ơi Chúng ta

vì tương lai cuộc sống Vì màu xanh dòng sông đồng

lúa và nhà máy của đôi lúa mình.

Trăng ngân

Vừa phải

Mang nặng tình anh như cây đời thân thương. Nghe giọng hò xưa trong nỗi

buồn của mẹ. Đường hai mươi ơi con Đường tuổi trẻ anh đi không

về lặng lẽ mẹ mong

Anh cùng đoàn quân ở ngân hàng quê

ta ươm những mùa hoa sông reo núi hát mà lòng em bao nỗi

buồn man mác, nhớ dáng hình anh qua một bài dân ca. Em

trở về đây

trời mây rục rờ

Một anh hoa nở, cây

đời thêm xuân

Bên ngôi nhà cao cao mới mọc lên quê mình

đó được mùa lúa mới. Những con thuyền cá đầy nghe biển

gọi mà thương anh một bóng trăng i i ngân.

Chính người anh yêu

Vui

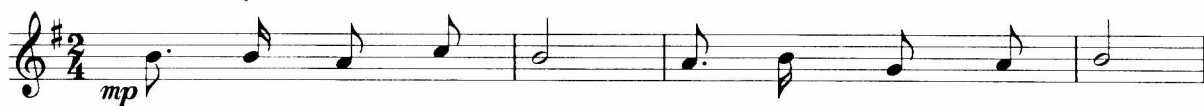
The musical score is written on seven staves in a 2/4 time signature with a key signature of one sharp (F#). The melody is composed of eighth and quarter notes, with some measures containing rests. The lyrics are written in Vietnamese below each staff.

Hò là khoan ơ là hò là khoan! Hò là
khoan ơ là hò là khoan! Hoa đồng tiền mà bông
vàng bông đỏ Hoa ngân hàng thời rục
rờ muôn màu thủy chung chung thủy trước
sau đồng vay đồng trả, đồng vay đồng
gửi có nhau sớm chiều Hò là
khoan ơ là hò là khoan Hoa đồng tiền này ai

yêu ai quý? Chú hoa ngân hàng lòng anh
 chỉ biết em xinh xinh vừa mới xây
 nên ngôi nhà nhỏ mang tên: Ngân hàng
 hò là khoan ơi khoan hỡi hò khoan. Hoa đồng
 tiền lung linh trước gió chú tiền Ngân hàng chính
 tiền ngân hàng đây đó đầu tư ở ai vay ai
 gửi niềm vui ngân hàng cấp bốn ơ là khoan đô khoan
 chính là người anh yêu chính là người yêu
 anh. Ơi khoan khoan hỡi là đô khoan!

Chiều thác Mơ

Hơi chậm

Bên nhau về thác Mơ. Nghe suối nguồn róc rách.

Nghe chim rừng thánh thót sao mà thương, mà thương, thương em

nhieu! Chiều thác Mơ băng khuâng, tiễn chân

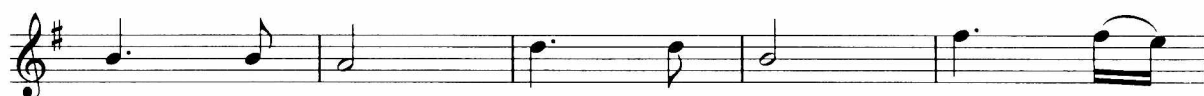
người lữ khách, hỏi nụ hôn của ai còn ru trên vách

đá? Đá nói gì cảnh lá nói gì? Suối nói

gì rừng núi nói gì? Chiều thác Mơ Nam Đông.

Anh đi tìm, em đi tìm, ta đi

tìm cội nguồn dòng xanh trong.

Nghe đàn đá Khánh Sơn

Tự do - Chân chất

Núi rừng ơi! Ta đưa đàn đá Khánh Sơn về phố biển Nha

Trang. Để chim yến chuyển tiếng đàn ra Trường Sa mình đó. Có linh

hồn hòn Tầm hòn Mun hòn Chồng hòn Vợ, và trái tim ba mươi hai dân

tộc anh em, đượm miền quê Khánh Hòa hà hê Coong coong coong

coong coong coong coong coong Tiếng đàn đá ngân nga mây thêm xanh.

Chào bạn bè năm châu bốn biển. Về đây thăm suối Dầu xóm Bồng và

thăm Thánh đường với tháp Pô na gar xa xưa. Tiếng đàn đá gọi mặt

trời trái nắng yêu thương. Tiếng đàn đá gọi mặt trăng đưa gió mùa xuân tới Nha

Trang thần tiên. Tới Khánh Hòa bình yên núi rừng ơi!

Miền biên cương của chúng tôi

Vừa phải

Miền biên cương của chúng tôi Đồn là nhà biên giới là quê hương.

Ngày lại ngày nghe tiếng suối cùng tiếng chim tiếng gió rừng rì

rào. Miền biên phòng của chúng tôi, trời trong xanh mây giăng

giăng đỉnh núi, yêu làm sao Bản làng này, được ấm

no trong ánh lửa đêm dài à ê. Đồn biên phòng chiến sĩ

là người thầy giáo Đồn biên phòng chiến sĩ là người thầy thuốc.

Đồn biên phòng chiến sĩ cùng dân bản giữ cái nương thương cái

rừng mừng cây lúa ngày ngày vui được mùa à ơ. Ê... ..

Khúc giao duyên mùa xuân

Vừa phải - Trong sáng

Mưa gió đã trôi qua. Và mùa xuân trở lại. Nắng ấm về chim

gọi: Tình Hữu nghị đôi ta. Tôi nghe cô gái Bắc

Kinh hát dân ca: "Cây Trúc xinh tang tình là cây trúc

mọc" Bên cô gái Huế mộng mơ hát dân ca

"Đây là quê hương mến yêu tươi đẹp mà tôi hằng ngợi

ca với bao người." Mùa xuân vui Việt Trung mùa xuân vui Trung

Việt mùa xuân vui Việt Trung mùa xuân vui Trung

Việt Khúc giao duyên mùa xuân.

Mùa xuân niềm tin

Nhịp nhàng - Trong sáng

Ta đi qua thêm một mùa xuân. Và trải qua chặng đường gian
xao xuân về gọi ta. Ngàn đóa hoa muột mà trong

khó. Và mùa xuân vẫn đang còn vất vả. Trọn niềm tin anh
nặng. Ngàn lời ca cánh chim trời xanh thắm. Trọn niềm tin tương

đưa em đi. Nghe xôn
lai ta... ...đi. Mùa xuân ơi mùa xuân ngọt ngào muôn tiếng

hát. Rừng xuân ơi biển xuân vẫn ngân vang khúc nhạc. Mùa xuân tươi

xinh. Hát lên em! Chào mùa xuân của đất nước. Và lòng

tin niềm mơ ước. Vững bước đi nhịp đời sáng tương lai.

Hát đi em! Trọn lời ca tha thiết bầu trời xuân xanh biếc mà đôi

ta như cánh chim như mây hồng chào đón mùa xuân về.

Trăng Nam Đông

(P'âr ruong Nam Đông)

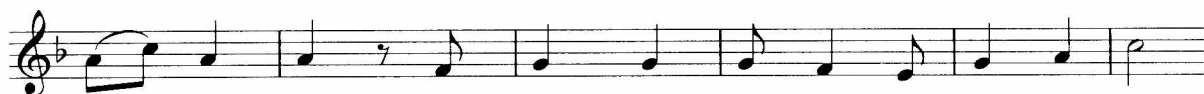
Nhẹ nhàng - Dàn trải

Trăng Nam Đông, Mùa trăng Nam Đông nghe tiếng gọi anh về

Rừng cao su, vườn cau xanh tươi tỏa ngát hương lâng lâng Hòa

gió Khe Tre, đồi nương Hương Sơn sao mà yêu em thế.

Đưa ta về cùng tắm thác Mơ, cùng ngắm Kâ riang với Ka rừng P'âr

rang. Nam Đông ơi! Minh thương núi rừng xanh qua bao

con đông tố. Minh thương bản làng ta vẫn hát khúc anh hùng ca!

Đêm sao thưa. Lặng nghe âm vang bóng bễnh trống za

zã. Ngọt tiếng cồng chiêng ngân nga bay xa ôi sao xuyên nhớ

Yêu mùa trăng Nam Đông Kiêng P'âr ruong Nam Đông.

Ảnh mắt dòng sông

Tặng công ty đường sông Thừa Thiên Huế

Vừa phải

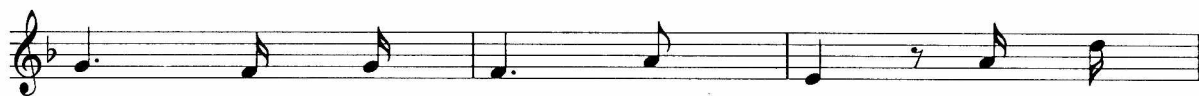
Em đã giữ yên xanh dòng sông qua những

năm tháng dài. Em đã giữ yên xanh dòng

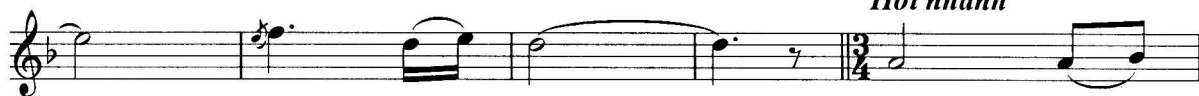
sông thuyền đôi bờ qua lại. Đêm đêm ánh đèn

xanh như mắt em dẫn đường. Dù gió

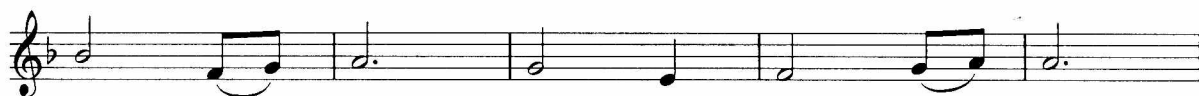
mưa dù bão tố trọn niềm tin ngời ngời sáng mãi

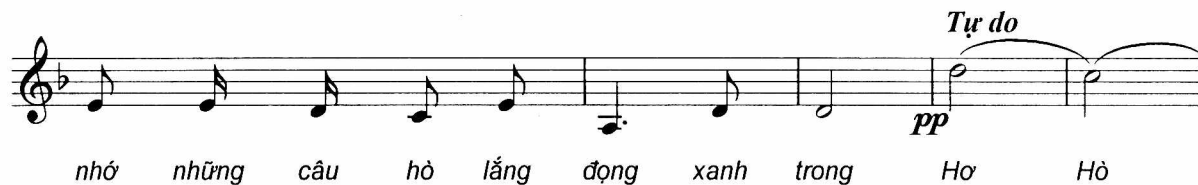
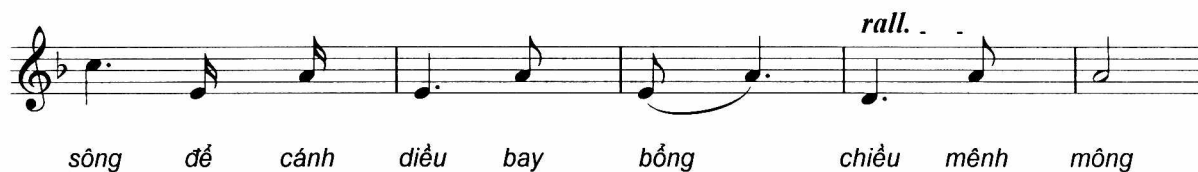
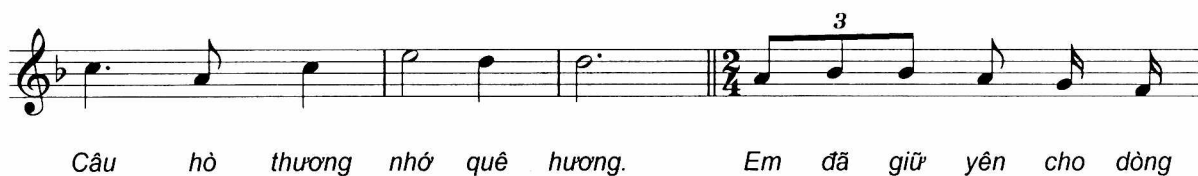
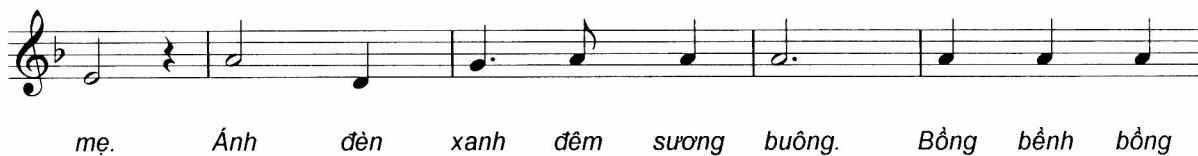
giữa dòng đời.

Hơi nhanh

Ôi ánh

mắt dòng sông, sao mà yêu em thế?

Ánh lửa Hồ Chí Minh

Kính tặng Đại Hội Đoàn TN.CS.HCM.BTT lần thứ III

Với niềm lạc quan

Những nẻo đường chúng tôi qua

Vừa phải

Từ nơi biên giới bản làng sâu xa.
Vườn cây ao cá cánh rừng trong tay ta

Đến đồng lúa xanh, phố phường vui ánh điện
tiếng gà gáy xa nắng chan hòa ẩm mái nhà

vùng nắng hạn khô gió mưa bão biển có chúng
giờ đã đổi thay. Bước đi tháng năm dài giúp cho chúng

tôi: Người cán bộ ngân hàng. Đẹp sao.
tôi: Người cán bộ ngân hàng. Từ đây.

Tôi đến với người và người đến với tôi.
Tôi đến với người và người đến với tôi.

Chị nông dân anh sinh viên nghèo. Bác
Chị ngư dân anh công nhân nghèo. Đất

cụu chiến binh hay bàn tay vượt khó. Tôi
gọi chúng ta giữ niềm tin cuộc sống. Tôi

đến với người và người đến với tôi. Ngân
đến với người và người đến với tôi. Ngân

hàng chính sách xã hội đó người
hàng chính sách xã hội đó người

oi! Nguồn vốn cho vay nguồn vốn cho
oi! Nguồn vốn cho vay nguồn vốn cho

vay xây dựng cuộc sống ấm no làm theo lời Bác
vay ôi cuộc sống mến... 1.

Hò ...yêu. Tôi đến với người và người 2.

đến với tôi. Người đến với tôi và tôi đến với

người. Bằng niềm tin với lòng nhân ái. Người

đến với tôi và tôi đến với người. Tôi

đến với người và người đến với tôi.

Sao anh chưa về

Vừa phải

Sao anh chưa về thăm thành phố Huế. Sao anh chưa

về thăm núi Ngự sông Hương. Sao anh chưa về thăm

cố đô thăm lặng. Sao anh chưa về thăm hàng cây tuổi

thơ chúng mình. Sao anh chưa về đây thăm em thăm chị.

Sao anh chưa về thăm mẹ già đã nuôi anh. Sao anh chưa

về thăm Tràng Tiền Vĩ Dạ. Em thăm trách anh quên

một mối tình đầu. Khi đã biết lòng bồi hồi xao xuyến,

càng yêu anh, càng ray rứt tim em! Anh không về mà

lòng em thương nhớ trong nghĩa trang thành phố! Bia đá khắc tên anh!

Bài ca thanh niên

Vui tự hào

Thanh niên ta lên đường, bảo vệ trời quê hương. Ta
Xanh tươi giữa đất trời, thế hệ đẹp tương lai. Tay
Ôi yêu sao quê nhà, yêu từng câu dân ca, lung

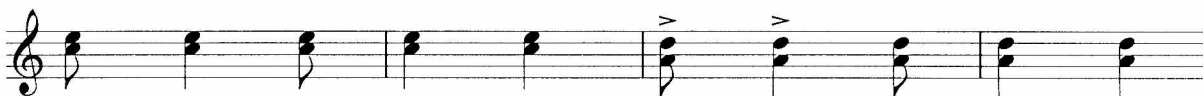
đến bao công trường, rừng núi xanh biển xa.
ta xây cuộc đời, hạnh phúc đó ngày mới.
linh ánh trăng ngà, ngọt tiếng ru mẹ ta:

Đất nước ấy là ngàn mùa xuân yêu thương sáng ngời.
Vội sức sống này và tình yêu bên nhau tháng ngày.
"Đất nước ấy là cuộc đời con, do con giữ gìn".

Theo lời Bác dạy bàn tay ta vẽ vui khắp nơi.
Xua tan đói nghèo trọn niềm tin Tổ quốc thắm hoa.
Yên tâm ơi mẹ - Lời yêu thương nào đâu dám quên!"

Thanh niên ơi thanh niên. Bể qua bao gian nan.
Dô khoan ơi dô khoan. Bể qua bao gian nan.
Thanh niên ơi thanh niên. Bể qua bao gian nan.

Thanh niên ơi thanh niên. Vang bài ca Ta là thanh niên.
Thanh niên ơi thanh niên. Vang bài ca Ta là thanh niên.
Thanh niên ơi thanh niên. Vang bài ca Ta là thanh niên.

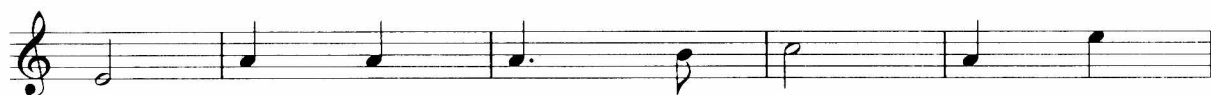
Hành khúc

tuổi trẻ Hồ Chí Minh

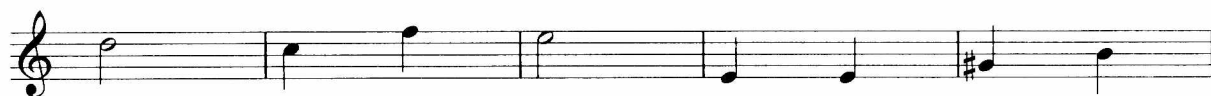
Sâu lắng

Đường mùa xuân hôm nay, chúng con theo chân

Bác. Ngân vang vang tiếng hát - Hồ Chí

Minh - Hồ Chí Minh. Tuổi trẻ Hồ Chí

Minh - Sẽ hát mãi bài ca Hồ Chí

Minh. Cuộc đời là tình yêu Hồ Chí Minh.

Nguyễn giữ trọn niềm tin Hồ Chí Minh. Đường mùa

xuân con đi, mãi mãi theo chân Người.

Hành khúc

thanh niên tình nguyện

Nhịp đi vững chắc

Chúng tôi đi qua rừng già vượt bao vách đá. Vùng sâu gian

khó đến những bản làng xa. Sức Thanh niên đoàn quân tình nguyện.

Dựng xây mái ấm, mở đường vui góp sức với người. Xin hiến

dòng máu tươi, giúp cho người giành lại cuộc sống. Xin

hiến dòng máu đào, giúp cho người vượt qua cơn hiểm nghèo. Xin hiến

dòng máu tươi. Máu nhân đạo nhịp cầu nhân ái. Xin hiến

dòng máu đào. Từ cánh tay tình nguyện của thanh niên.

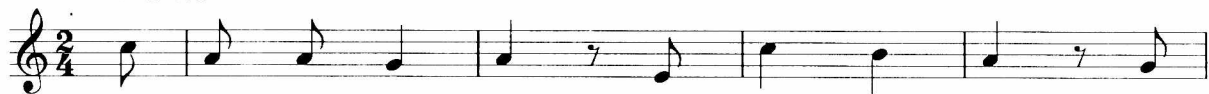
Hành khúc lên đường

Nhịp đi vững chắc

mf
Chào miền quê thành Hué tôi yêu. Khi ra đi nghe lời nước
non vọng tới. Bao nhiêu năm qua dòng Hương đổi mới. Lốp
lốp người ra đi, gìn giữ quê hương này. Dưới bóng cờ sao
bay giữ yên cuộc sống này. Ôi tha thiết biết bao trong tim
vang lời ca đất nước. Thành Hué của chúng ta. Phú Xuân của chúng
ta, như chàng trai Phù Đồng, như cô gái Mê Linh. Vãn thủy
chung son sắt nghĩa tình. Thành Hué ơi Phú Xuân. Ánh mắt quân
đi ngời sáng. Hôm nay dưới cờ Đảng. Hồ Chí
Minh người đưa ta đi rục rờ cuộc đời vui.

Hành khúc tuổi 20

Marcia

Đã hai mươi mùa hoa, mùa nắng tháng ba con

ong đi lấy mật. Đã hai mươi mùa xuân, mùa

rực rỡ chiến công chào Huế anh hùng.

Thành phố thân yêu của ta ơi! Với dòng

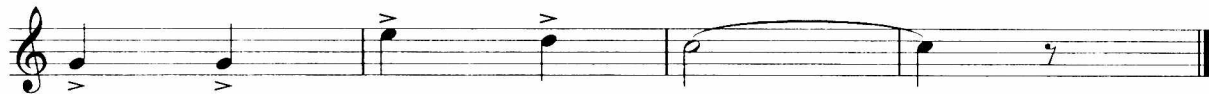
Hương xanh mát tuyệt vời. Trong tiếng hát

trong niềm vui làm sao quên được. Những cuộc

đời, những con người mãi mãi.

Vì thành Huế thêm tươi.

Tình yêu Lãng Cô

Vừa phải

Chiều về Lãng Cô nghe sóng ru trên biển xa. Xao xuyến bóng dứa

anh nắng vàng in bóng. Lãng Cô ơi bầu trời cao lồng lộng.

Mây trắng bâng khuâng trên Hải Vân nghe gió gọi chim về. Lãng Cô

ơi sao ta yêu sao mà ta nhớ, một khúc dân ca còn đọng lại trong trái tim

ta. Câu lý chiều chiều qua đèo dặt bạn, nặng khúc tương

tư mênh mông xa mênh mông. Lãng Cô ơi biển nhớ nhớ chiều
ơi biển nhớ nhớ chiều

chiều biển nhớ nhớ chiều chiều, chim kêu tình kêu bên bờ
chiều biển nhớ nhớ chiều chiều, ai đi mà đi đâu đó

con vượn trèo bên ơ ơ kia Lãng Cô
chứ để buồn cho ơ ơ... ...ai?

Lời người lính già

Vừa phải

3

Chiều nào nghe ai đã hát bài ca. "Nếu tôi chết hãy chôn

tôi với cây đàn ghi ta". Chiều nay đọc bài thơ người lính già

"Nếu tôi chết hãy đưa tôi về lòng sông với đồng đội". Chiều rừng

Sát nắng chiều vời vọi. Sông Lòng Tàu rất đổi yêu thương.

Bao chiến sĩ đi không trở lại. Sông Lòng Tàu sóng nước vắn

vương. Chiều rừng Sát gió chiều vọng tôi. "Nếu tôi

chết hãy đưa tôi về lòng sông cùng đồng đội. Lời thơ, người lính già

động lại trong tim tôi. Lời thơ người lính già động lại trong tim tôi!

Thành Huế - Hồ Chí Minh

Nhịp đi vững chắc

Chúng tôi hát bài ca yêu thành Huế. Thành phố Bác Hồ sống

thời ấu thơ. Với sông núi dòng Hương sao đẹp thế, mà

nhớ mình mong đến tận bây giờ. Thành Huế

Hồ Chí Minh là bài ca tin yêu tha thiết.

Từ làng Sen đến dòng Hương là bài ca thắm

bao tình nghĩa thành Huế Hồ Chí Minh. Từ nơi

đây Bác ra đi cứu nước. Bồi hồi trong triệu trái

tim nhớ ơn Người đời đời Hồ Chí Minh.

Đường dây bên sông Hương

Vừa phải - Thông thả

Đường dây bên sông Hương, đường dây mang yêu

thương như những cung đàn trên trời xanh vẫn vương.

Chiều mây bay mây bay, dòng sông Hương mê

say ánh sáng ngời. Đẹp thành Huế tháng ngày

la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la la.

Ai có nhớ? Những trưa hè nắng cháy

dòng điện về gọi nước tưới đồng xanh.

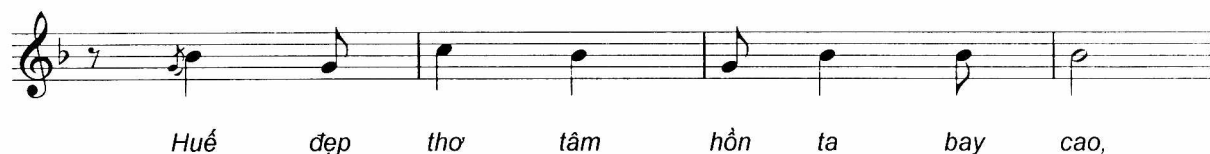
Trong bão tố những đêm dài giá lạnh.

Ánh đèn khuya sưởi ấm trái tim mình.

Tôi vẫn hát bản tình ca tha thiết

Huế đẹp thơ tâm hồn ta bay cao,

đêm thì thầm biết nói gì em nhớ anh đi bên

em, đi bên em giữa thành phố

sáng ánh điện lung linh.

Bạn đường của chúng tôi

Lời : NGÔ VĂN TOÀN

Sôi nổi - Vui

When we sing songs of love and affection

Along the way, along the way of the poor.

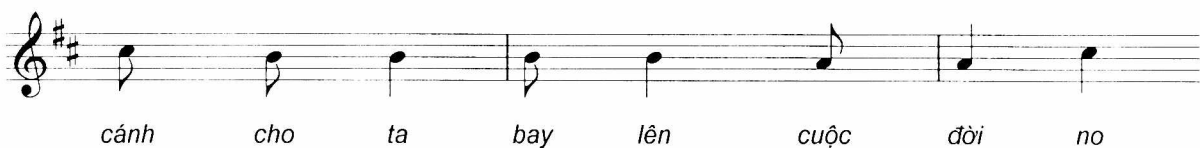
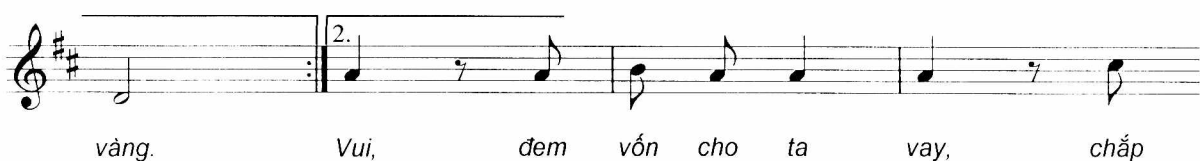
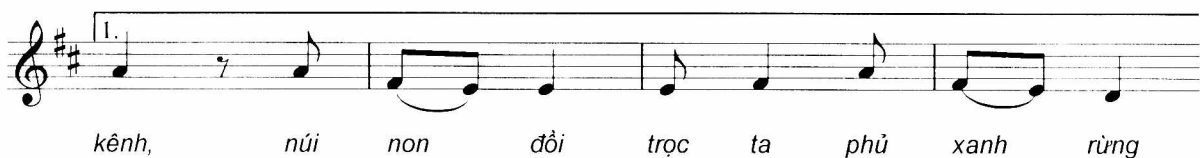
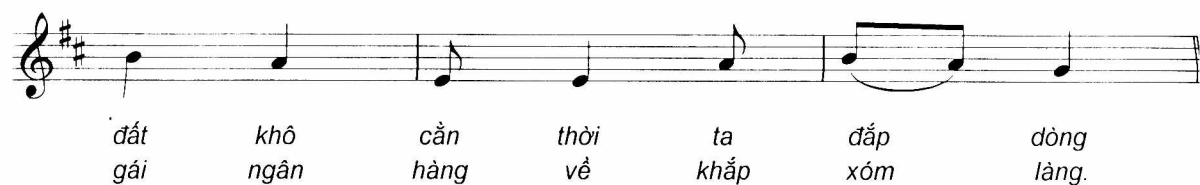
Garden, trees, ponds, fish, chickens, raising them.

Trang trại mọc lên người giúp ta làm giàu.

Người người ơi! Thương
Này người ơi! Có

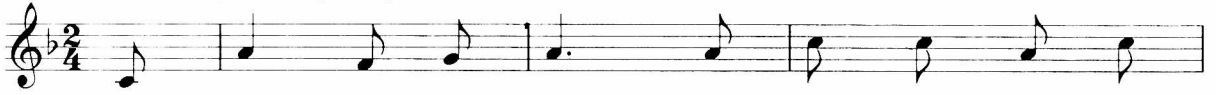
lắm người ơi! Ta nhớ xưa mẹ
biết không người ơi? Ai đã vì

cha từng gian nan vất vả. Nay
ta vượt qua bao vất vả, cô

Vì nguồn nước

Nhẹ nhàng - Trong sáng

Nguồn nước là sự sống, ngọt trong xanh sạch bên

ta. Nguồn nước là hạnh phúc, niềm

vui đến với mọi nhà. Ta yêu nước vì ta

từng giữ nước qua tháng năm tươi

mát cuộc đời mình. Giữ con suối con

sông trong xanh mãi. Giữ môi

trường sinh thái ở quanh ta. Đẹp môi

trường sinh thái do tay ta!

Có một mái ấm gia đình

(Tặng các em trường Nguyễn Đình Chiểu)

Hành khúc

Có một mái ấm gia đình, là thầy cô dành cho ta tình yêu thương cao nhất.

Có một mái ấm gia đình mà bạn bè quanh chúng ta là những

người vắng mẹ thiếu cha! Dù mắt ta không thấy được! Nhưng đôi

tay ta có ánh sáng với niềm tin. Ta đan chiếc rá, ta vót que

tăm, chuốt từng đôi đũa làm vành nôi cho bé nằm. Cuộc đời

oi! Ta được sống trong vòng tay đầy nhân ái, quên tật

nguyên nhờ mái ấm gia đình. Ngôi trường đã nâng đời ta lớn lên mãi

mãi. Hỏi: Mái ấm gia đình nào thiêng liêng bằng nơi đây?

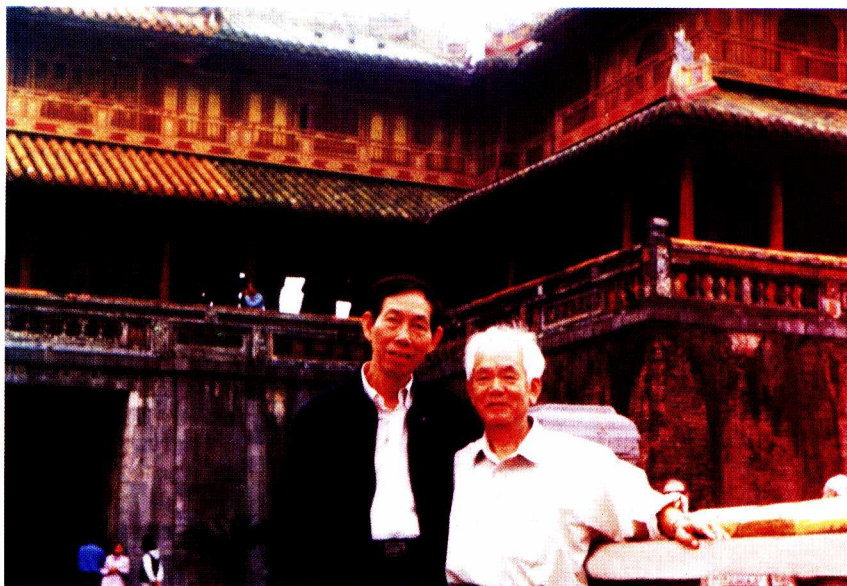
Nhạc sĩ Trọng Bằng,
Chủ tịch Hội nhạc sĩ Việt Nam
gắn huy chương vì sự nghiệp
Âm nhạc, 3 - 2004

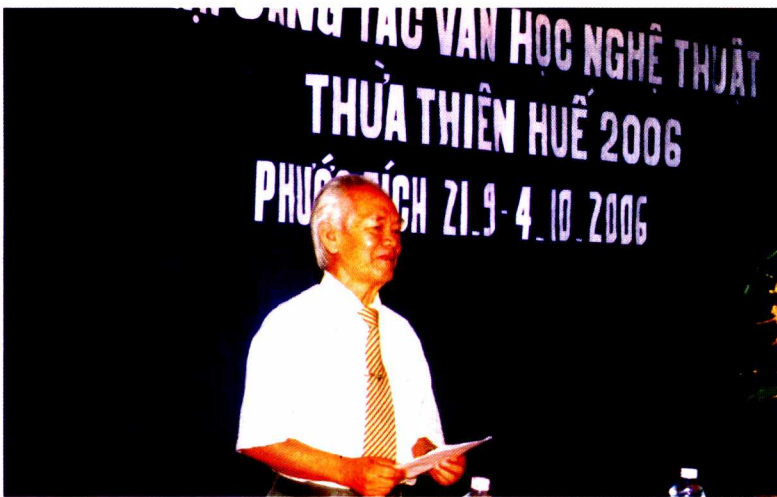
Nhạc sĩ Phạm Tuyên và
nhạc sĩ Minh Phương

Với các nhạc sĩ

Nhạc sĩ Thuận Yến và Nhạc sĩ Minh Phương

Ảnh chụp với đội Thông tin lưu động Huyện Aluorí, Thừa Thiên - Huế

Hát cùng Hi-rô-si-ma

Với tình cảm sâu lắng

Tôi nghe tiếng hát từ Hi Rô Si Ma, mà sao nhức nhối
Tôi nghe tiếng hát từ Na Ga Sa Ki, tàn hoang nhức nhối

trái tim ta. Tôi nghe tiếng ca từ Hi Rô Si
cánh chia ly. Nghe chẳng tiếng em từ Na Ga Sa

Ma, niềm khát vọng hòa bình vang lên thiết tha.
Ki, gìn giữ trời hòa bình chim câu trắng bay.

Chống chiến tranh hạt nhân, chống chiến
Chống chiến tranh hạt nhân, chống chiến

tranh hạt nhân. Đừng để trái bom rơi trên đất
tranh hạt nhân. Đừng để trái bom rơi trên đất

này, gìn giữ mãi trong xanh bầu trời này.
này. Gìn giữ mãi tươi xanh cuộc đời này

Ngôi trường một thế kỷ

Kính tặng trường Quốc Học Huế

Vui - Tình cảm

The musical score is written on ten staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and melodic, with lyrics in Vietnamese. The lyrics are: Nắng mới tràn trên mái trường mà chúng em tháng năm gần
bó. Thân thiết những hàng cây. Lưu luyến những ngày
vui. Cùng hát về trường của em bên sông
Hương giòng sông thương nhớ. Ở đây là tương
lai. Ở đây là cuộc đời. Trường của em một
trăm năm đó, rực sáng lên triệu triệu đóa hoa
thom. Trường của em mang tên trường Quốc Học, một
thế kỷ trôi qua sao vẫn đẹp bài ca.

Hoa phượng trường em

Tình cảm - Hơi nhanh

Thời gian đã qua rồi, hàng cây vẫn còn đó. Ơi những hoa phượng

đỏ như màu cờ thắm tươi, như màu đỏ mặt trời, như ngọn lửa rực

cháy. Thời gian đã qua rồi. Hoa phượng trường em đó. Như

chiếc khăn quàng đỏ quàng lên giữa thành Huế. Soi bóng dòng sông

Hương ơi Quốc Học mến thương. Oi những hàng cây những hàng cây.

Hãy nói đi! Hãy nói đi cho em hay. Thuở ấu thơ Bác

Hồ học nơi đây. Bác đã ngồi cây nào bên cây nào? Cành cây nghiêng nghiêng tự

hào. Cây nào Bác Hồ cũng yêu thương thương.

Đừng quên nhé bạn ơi !

Hơi nhanh - Trong sáng

Lúc con tàu chuyển bánh.
Đêm gió đông lạnh giá.

Đi về phương xa vời.
Trưa hè nắng cháy da.

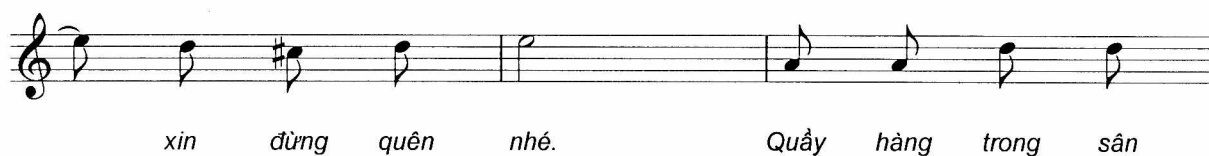
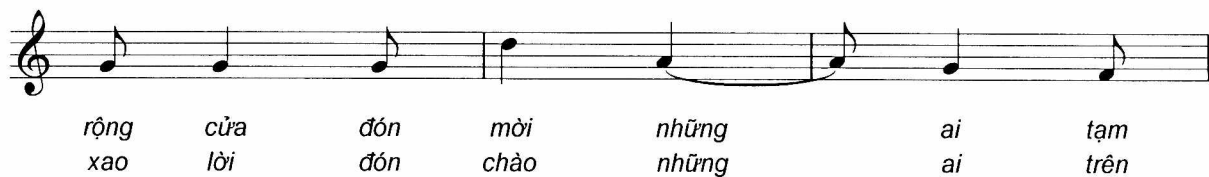
Đừng quên nhé bạn ơi.
Mùa xuân én gọi ta.

Trên sân ga tôi có một quầy hàng
Trên sân ga tôi thức cùng quầy hàng

rộng mở. Đón con tàu dừng lại.
bạn ơi! Đón con tàu dừng lại.

Dù rằng chưa quen nhau. Bạn có nghe
Chẳng đường xa quen nhau. Bạn có nghe

tiếng ca trong quầy hàng tôi đó, mở
tiếng ca trong quầy hàng tôi đó, xôn

Mở thêm đường mới

Chắc nhịp

Giặc Mỹ phá cầu phá đường miền quê ta
Giặc Mỹ chúng bay phá sao được ý chí

ta lại mở đường giữ gìn cuộc sống.
ta như biển rộng vững như Trường Sơn.

Giặc Mỹ muốn dim chúng ta ngập máu lửa
Rừng núi suối khe dốc cao mặc lửa đạn

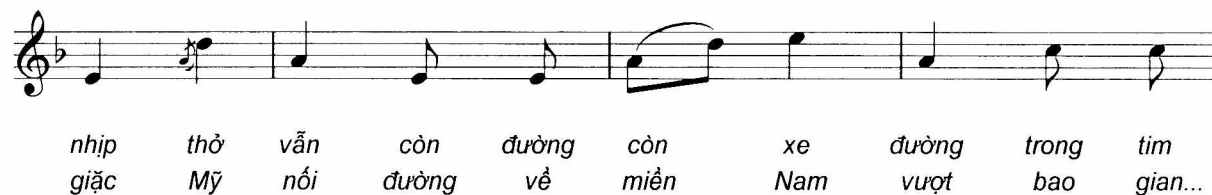
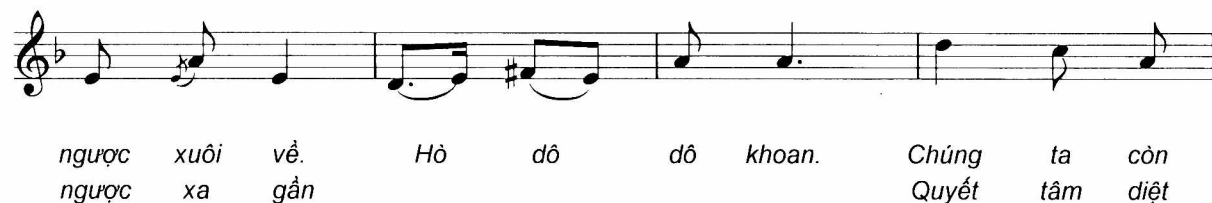
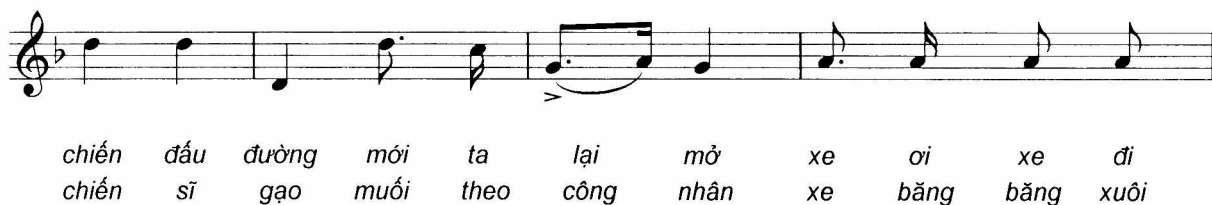
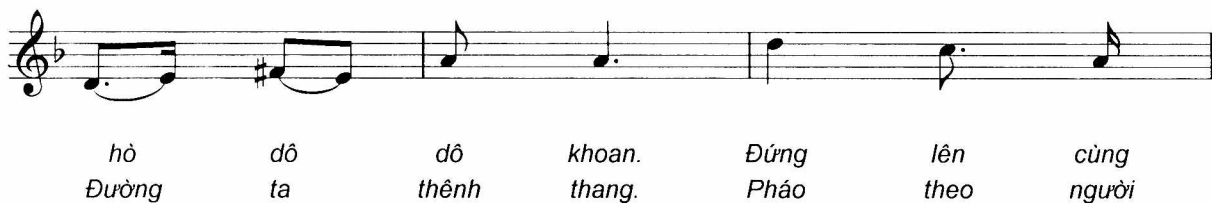
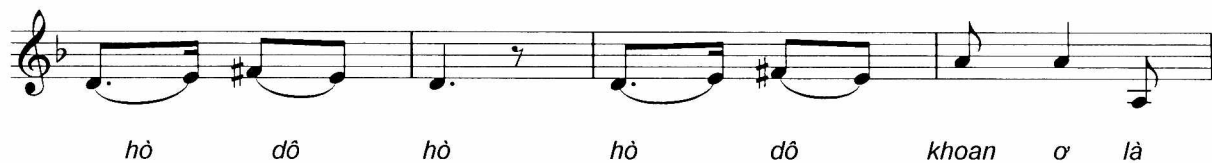
căm thù trào dâng. Đứng lên cùng chiến đấu anh em
căm thù càng sâu. Cuộc ra càng vững chắc ta như

ơi trận tuyến là đây. Vũ khí ta là
chim giăng cánh trời mây. Dời núi cao và

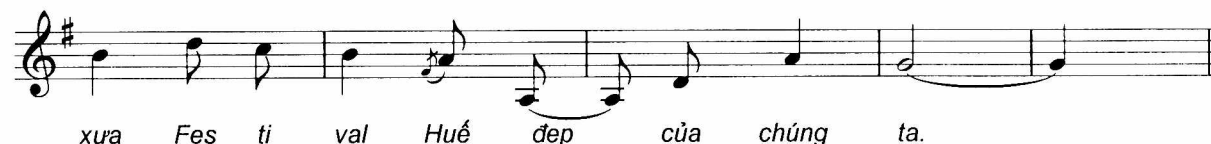
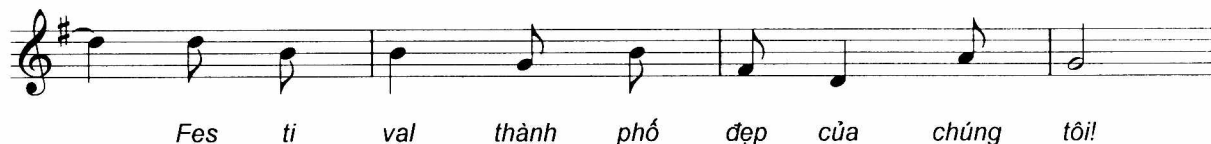

cuộc xẻng này. Hò đô hò ơ là
lấp sông này.

Huế Festival

Vui - Sôi nổi

Lý thả diều

(Dân ca thể nghiệm)

Chậm vừa (♩=76)

Diều bay lơ lửng, lơ lửng diều

bay ơi bạn ơi. Chơi diều nhớ

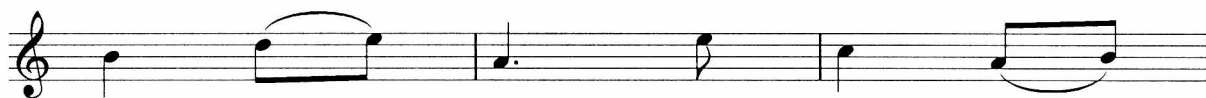
nắm chắc dây lơ lửng diều bay đừng

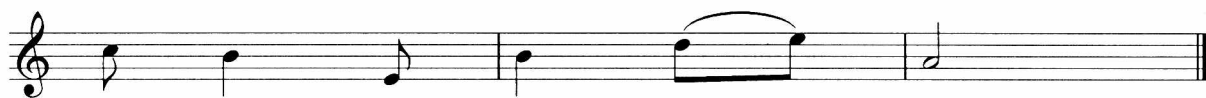
dễ mà dây đứt lơ lửng diều bay diều

bay mất diều, ngờ ngán diều bay ơ diều

bay mất diều, ngờ ngán diều

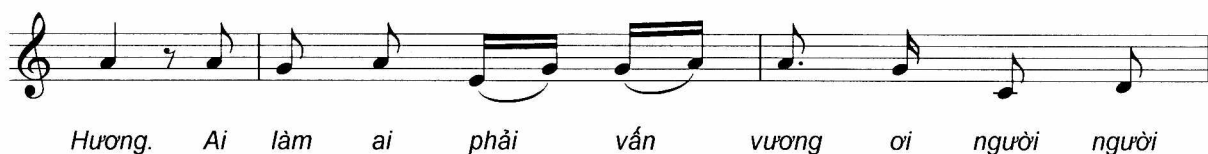
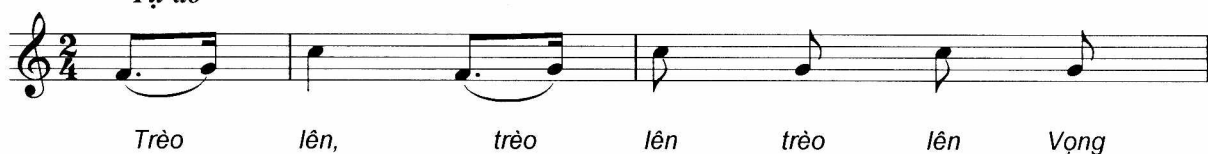
bay ơ diều bay mất diều.

Chơi diều nhớ nắm chắc dây
Đừng dễ dây đứt, diều bay mất diều

Lý vọng cảnh

(Dân ca thể nghiệm)

Tự do

Ai làm ai phải vấn vương
Để sầu để nhớ để thương nỗi buồn

Một giọt máu

triệu niềm tin

Hơi nhanh

Một giọt máu (là) triệu niềm tin. Một giọt máu (là)

triệu niềm tin. Ôi thiêng liêng sao những tấm lòng cao đẹp.

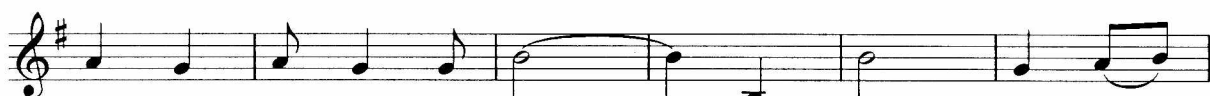
Một giọt máu (là) triệu niềm tin. Một giọt máu (là)

triệu niềm tin. Ôi ta yêu sao những cánh tay nghĩa

tình. Hãy đến với chúng tôi. Góp với

đời niềm vui và cuộc sống. Cùng hiến giọt máu

đào, góp với người niềm tin yêu tương lai.

Lời mẹ ru con

Tình cảm

Non nước bao người hi sinh dòng máu đỏ giành lại cho ta cuộc

sống hôm nay vẫn nhớ ơn người ra đi không trở lại.

Để sông núi này mãi mãi là mùa xuân. Con ơi con!

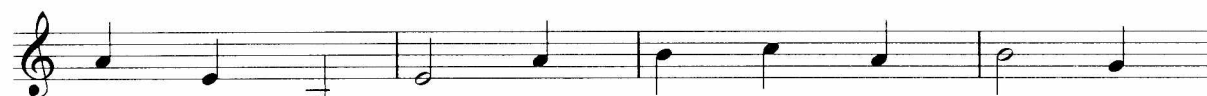
Một giọt máu đào còn hơn ao nước lã. Hãy vì người

Hãy vì người còn đang vất vả gian nan. Con ơi con

đưa cánh tay chuyển, chuyển giúp người một phần máu. Dù

không phải họ hàng - Dù chưa phải người thân. Vì

nghĩa cả cuộc đời ta san sẻ một niềm vui.

Trái đất quay vòng tròn

Vui - Dĩ dầm

Trái đất quay vòng tròn. Thời gian qua năm tháng. Đêm

ngày và tối sáng bốn mùa. Xuân Hạ rồi Thu Đông - Trái

đất quay vòng tròn - xa nhau rồi gặp lại. Tình

thương còn nhớ mãi người ơi. Trái đất quay vòng

tròn. Cùng nhau ta đi hiến máu, lòng ta thanh thản vô

tư vì biết đâu? Ngày mai đây những dòng máu thân

thương của bao người sẽ cứu giúp ta thoát qua

con hiểm nguy - Trái đất quay vòng tròn.

Nhịp cầu nhân ái

Khi tôi biết dòng máu chúng tôi đã hiến cứu được bao cuộc đời trong

trắng thơ ngây. Khi tôi biết dòng máu chúng tôi đã hiến

cứu được bao mẹ già qua bước lâm nguy. Người thầy

thuốc dù tài ba tận tình không có máu cứu người đành phải bó

tay dù thân chết xòe bàn tay khóc liệt khi có máu về

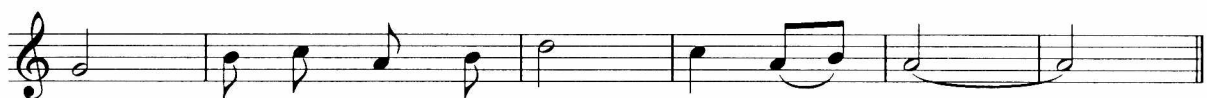
tim ta giành lại cuộc sống cho người - Hiến máu bắt nhịp cầu thân

ái - với lòng vô tư ta tình nguyện đó bạn ơi! Hiến

máu nối nhịp cầu nhân ái - Đâu phải một lần, không phải một

lần. Ta sẵn sàng hiến máu giúp người cần.

A Chai - A em oi

Vui - Rộn rã

A Chai ơi! A em ơi đi với nhau qua rừng qua suối - A Chai

oi! A em oi đi hiến máu nhân đạo giúp người A Lang a dư

lư - Đưa cánh tay hiến bao dòng máu nóng - Bản làng mình rất nhiều

người tình nguyện đó A em ơi! ơ - ơ - ơ - -

- ...ơ Tùng tùng tùng tùng tùng tùng tùng tùng. Bính bính

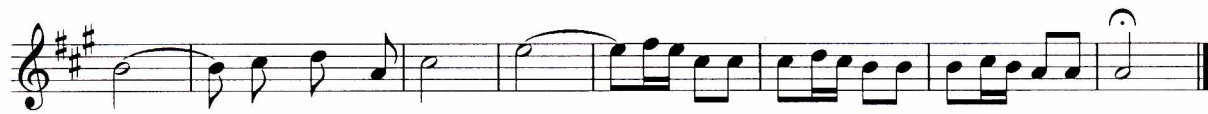
boong bính boong bình boong Hơ hơ hơ hơ hơ hơ hơ hơ Ta rúc tăng

coi - cơ cơ doóc a dôn gọi gà rừng chim A vang tới. Nghe già làng hát cha

chấp, nhả con cháu đi hiến máu nhân đạo bắt nhịp cầu nhân ái vui quá là

vui - hay quá là hay. Hê - - - - - hê.

Những cánh tay

Tình cảm - Lắng đọng

Dòng máu từ tay em.

Dòng máu từ tay anh hiến dâng đời niềm

tin yêu vì cuộc sống, một phần máu từ trái tim em một phần máu

từ trái tim anh và phần máu của bao nhiêu người giúp cho

người qua cơn hiểm nguy - Oi những trái tim - những trái tim biết tin yêu cuộc

đời.

Những cánh tay thương yêu vươn xa.

Chung lòng chung

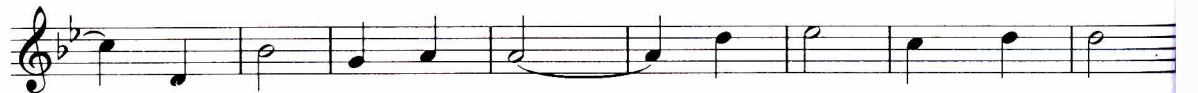
sức viết thêm bài ca.

Những cánh tay trên quê hương ta

hiển dòng máu thắm thêm đẹp sắc hoa.

Điều ấy là thiêng liêng.

Tình ấy là vô biên

mãi mãi người không quên.

Ngàn cánh tay - Triệu cánh tay hiến máu khắp mọi miền.

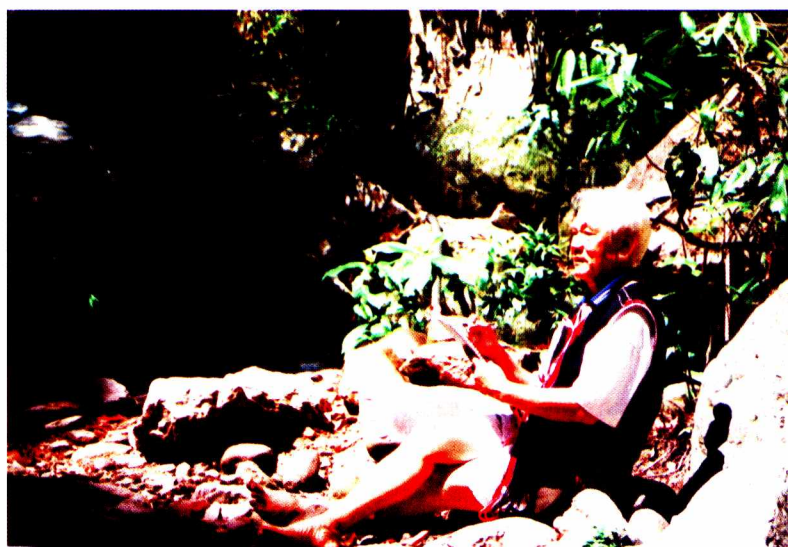

Trả lời phỏng vấn của đài phát thanh Truyền hình Thừa Thiên Huế

Trả lời phỏng vấn đại biểu giao lưu về Quyền trẻ em

Đông Trường Sơn 2007

Bâng khuâng Vững Tà

Lời : Thơ NGUYỄN XUÂN SANG

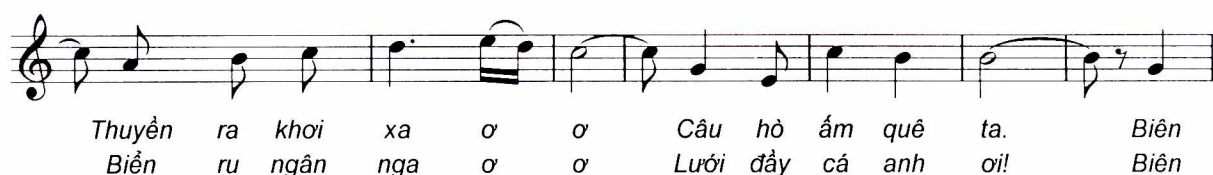
Chậm vừa (♩=76)

The musical score is written in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. It consists of nine staves of music. The lyrics are written below the notes. The score includes various musical notations such as eighth notes, quarter notes, half notes, and rests. There are also dynamic markings like 'ff' (fortissimo) and 'f' (forte). The lyrics are in Vietnamese and describe a scene of a boat on the sea, with a person looking out at the horizon and feeling a sense of longing and hope.

Vững ở đâu? chỉ mênh mông mênh mông trời biển.
Tàu bâng khuâng bâng khuâng neo nhớ nhớ đất liền. Sóng bạn
rộn bốn mùa đưa tiễn. Gió ái tình hò hẹn tuổi thanh niên.
gió ái tình hò hẹn tuổi thanh niên Tôi - con sóng mỏng
lạc vào Bãi Trước. Vấp tảng đá cổ sơ tung giọt lệ mặn
nồng. Cầu mai chèo xuôi bị sóng xô dội ngược. Phó mặc
mình trước biển mênh mông. Em như gió. Xin em hãy lặng.
Kéo lòng tôi bọt biển tôi bời. Sóng cứ vỗ vỗ bãi lòng nhặt
nắng. Nổi niềm riêng niềm kín cuối ơ ơ chân trời... ...trời.

Bài ca : Con của biển

Nhịp đi vững chắc trầm hùng

Bài ca ngân hàng

Nhịp đi vững chắc

Cùng bước tiếp những chặng đường đời mới. Hành khúc ngân

hàng ngân trong trái tim ta. Đường hành quân bốn mươi lăm năm

rồi vì những mùa hoa ta thơm mãi sống dâng đời. Tháng 5

huong sen cờ hoa đỏ thắm đẹp những bàn tay đêm

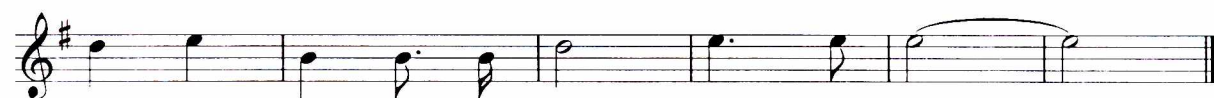
ngày vui bên con số và những niềm tin vẫn sáng như trăng rằm.

Tháng 5 yêu sao bài ca cuộc sống. Ngân

bóng dừa xanh bên dòng kênh thơm lúa mới. Rực

sáng phố phường là tình yêu trong tim ta.

Hoa ngân hàng

Lời : Thơ VĂN LẠC

Chậm vừa (♩=76)

Có những loài hoa không hẹn mùa, cùng nở "Hoa ngân hàng" lấp

lánh giữa trời xanh. Không khoe màu tím vàng rực rỡ. Nhưng sắc

hồng hương dầy dầy bên trong. Những chiến sĩ tiên tiêu có mặt.

Sự sống nhịp nhàng trong hơi thở của em. Hoa hồng nở từ bàn tay góp

sức. Với tháng ngày thắm lặng không tên. "Hoa ngân hàng" sáng

ngày tôi gặp. Muốn nhân lên Muốn nhân lên. Muốn nhân lên nhân lên

gấp vạn lần. Bởi hoa ấy sắc hồng thắm mãi mãi.

Và hương thơm ngan ngát đến vô cùng.

Con ong vàng

Nhanh vui

Con ong bay bay con ong. Qua những dòng sông xanh thẳm.

Qua cánh đồng quê đẹp nắng hiển mật cho đời.

Con ong bay bay con ong đôi cánh nhẹ lay trong gió.

Bàn tay thân yêu ai đó như bầy ong vàng.

Cô gái ngân hàng dịu dàng. Đem tiền trao dân vay vay.

Rót mật cho đời thêm say. Oi mùa

xuân vui mùa xuân mùa xuân vui mùa xuân.

Chim chích và hoa phượng

Vui - Nhí nhảnh

The musical score is written on eight staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The melody is simple and cheerful, with lyrics in Vietnamese. The lyrics are: Con chim chích hót trên cành cây hỏi hoa phượng đỏ. Sao mà anh rục rở thế anh ơi? Sao mà anh rục rở thế anh ơi? Hoa phượng đỏ rung rinh cười nghiêng nghiêng cành lá. Chim chích ơi! Chim chích ơi! rừng đưa nước về cây tốt tươi Chim chích ơi! vì tôi yêu đời.

Con chim chích hót trên cành cây hỏi
hoa phượng đỏ. Sao mà anh rục
rở thế anh ơi? Sao mà anh rục
rở thế anh ơi? Hoa phượng đỏ
rung rinh cười nghiêng nghiêng cành lá.
Chim chích ơi! Chim chích ơi! rừng
đưa nước về cây tốt tươi
Chim chích ơi! vì tôi yêu đời.

Mười năm Hội Cựu chiến binh

Trong sáng

Mười năm một chặng đường Hội cựu chiến binh Việt Nam. Những người
lính đã từng chiến đấu bảo vệ núi sông quê nhà. Mười
năm một chặng đường Hội cựu chiến binh Việt Nam mang truyền
thống bộ đội Cụ Hồ. Góp bàn tay xây đời vui. *Hết*
Cựu chiến binh Việt Nam mười mùa hoa đua nở.
Cựu chiến binh Việt Nam tấm lòng người chiến sĩ
mang trong tim này niềm tin cộng sản vì Tổ
quốc thân yêu vì tương lai muôn đời sau. Mười

Tượng đài mẹ

Thong thả

Tượng đài mẹ đứng trên quê ta đó. Mẹ Việt Nam.

Mẹ Việt Nam anh hùng. Rất dũng cảm rất yêu thương.

Hơi nhanh

Người mẹ Việt Nam. Người mẹ anh hùng. Người

đời sau vẫn nhớ. Như nhớ con suối nguồn, như cây rừng xanh

thắm như ánh sáng mặt trời, như làn mây trong trắng, như

biển rộng núi cao, như đồng quê lúa chín, mẹ Việt Nam anh

hùng mẹ Việt Nam anh hùng mẹ ơi!

MỘT SỐ CẢM NHẬN VỀ *Nhạc sĩ MINH PHƯƠNG*

ĐÔI NÉT VỀ TÁC GIẢ

VÕ QUÊ

Nhạc sĩ Minh Phương là một trong những người nghệ sĩ lão thành ở Thừa Thiên - Huế có chiều sâu của quá trình lao động sáng tạo âm nhạc, kịch bản sân khấu. Ông đã có những cống hiến lớn đối với phong trào văn học nghệ thuật Thừa Thiên - Huế từ trong những ngày đầu giải phóng (26-3-1975) cho đến hôm nay. Nhạc sĩ Minh Phương sinh năm 1931 tại Đà Lạt. Tham gia kháng chiến chống Pháp từ năm 15 tuổi với vai trò liên lạc cho Ủy ban lâm thời Mặt trận Việt Minh tỉnh Lâm Đồng kể từ ngày 23-8-1945. Mặt trận vỡ, Minh Phương được chuyển về làm liên lạc Chi đội 2 Giải phóng quân Nha Trang rồi làm nhân viên Ty Thông tin tỉnh Bình Định cho đến tháng 12-1946 thì được điều về Đoàn Tuyên truyền lưu động Trung Bộ.

Sau hai năm tham gia tuyên truyền lưu động, Minh Phương đã tích lũy cho mình một số vốn thực tế quý giá của cuộc sống. Tình yêu quê hương, nghĩa đồng bào trong những năm tháng kháng chiến đã ươm mầm trong Minh Phương để sau này trở thành những chất liệu sống động cho các công trình, tác phẩm âm nhạc, sân khấu. Năm 1948, Minh Phương theo học Thiếu sinh quân ở Liên khu IV. Học được một năm, Minh Phương về làm Trưởng toán Tuyên truyền xung phong Quảng Bình. Do có năng khiếu âm nhạc, lại có kinh nghiệm trong công tác vận động quần chúng, năm 1955 Minh Phương được giữ chức vụ Phó đoàn Văn công phát động quần chúng Quảng Bình. Trong thời gian này, nhạc sĩ Minh Phương đã sáng tác rất nhiều ca khúc ngợi ca nhân dân, ngợi ca đất nước mến yêu, đáng ghi nhận nhất là ca khúc ***Đắp lại đường xưa***, giải Nhì cuộc thi ca khúc do Hội Nhạc sĩ Việt Nam và Đài Tiếng nói Việt Nam tổ chức (1955); ca khúc ***Nhấn Cuội đêm trăng***, giải Nhì Hội Văn nghệ Liên khu IV (1955).

Cuối năm 1957, Minh Phương rời Liên khu IV về lại Ty Thông tin Quảng Bình, tại đây Minh Phương được cử sang Khăm Muộn hai đợt ngắn hạn để giúp Đoàn Văn công Nam Lào (Lào). Từ những thành tích đạt được trong kháng chiến, trong thực tiễn

công tác, ngày 31-10-1962 nhạc sĩ Minh Phương được kết nạp vào Đảng Cộng sản Việt Nam tại Quảng Bình. Trong thời điểm từ năm 1959 đến năm 1972, trên lĩnh vực sáng tác kịch bản sân khấu, Minh Phương đã lần lượt đạt giải ở Trung ương với các tác phẩm: **Một lòng**, giải khuyến khích - Vụ Nghệ thuật Sân khấu (1959); **Lòng tin**, giải khuyến khích - Vụ Nghệ thuật Sân khấu (1963); **Mưa rừng**, giải Ba - Hội Nghệ sĩ Sân khấu Việt Nam (1971); về âm nhạc có: tổ khúc **Sông Gianh**, Huy chương Vàng; ca cảnh **Chuyến xe đêm**, Huy chương Bạc Hội diễn ca múa nhạc toàn quốc (1972).

Nhạc sĩ Minh Phương và các chiến sĩ cao xạ pháo Trường Sơn

Tháng 3-1975, Minh Phương với cương vị là một cán bộ văn nghệ, được trên cử vào chi viện Thừa Thiên - Huế, góp phần xây dựng phong trào văn hóa văn nghệ tỉnh. Tháng 12-1975, khi sáp nhập Bình Trị Thiên, Minh Phương làm Phó phòng Văn nghệ Sở Văn hóa Thông tin Bình Trị Thiên rồi Phó giám đốc Trung tâm Văn hóa Thông tin Bình Trị Thiên. Trong giai đoạn 1976-1977, Minh Phương còn được sang làm chuyên gia văn hóa tại Xavannakhét (Lào). Chính nhờ luân chuyển công tác nhiều lần, nhiều vùng miền trong và ngoài đất nước, nhất là những chuyến đi dài ngày ở Trường Sơn và nội dung, đề tài sáng tác ca khúc, kịch bản sân khấu của Minh Phương rất phong phú, đa dạng, đồng thời mang tính cập nhật vào những vấn đề thiết thực của cuộc sống, phục vụ kịp thời yêu cầu chính trị, kinh tế, văn hóa xã hội của địa phương, của cả nước, đúng với tâm thế của một người chiến sĩ văn hóa; thể hiện trọn vẹn ý thức công dân của văn nghệ trước sự chuyển biến, đổi thay của đất nước. Các tác phẩm sau đây của ông đã nói lên điều đó: **Gió rừng**, giải chính thức Hội Nghệ sĩ Sân khấu Việt Nam (1990); **Huyền thoại về rừng**, giải Nhất kịch bản Hội diễn Công Nông Binh Bình Trị Thiên; giải khuyến khích chương trình của Liên hiệp quốc VNDP dự án VIE 93/03-1996; **Cây đời thêm xanh**, giải Nhất kịch bản kỷ niệm 50 năm Ngày Thương binh Liệt sĩ, tập thơ **Phòng chống sốt rét**, giải Nhì báo *Miền núi và Dân tộc* thuộc Thông tấn xã Việt Nam (3-1999)...

Bên cạnh việc sáng tác văn học âm nhạc, sân khấu, nhạc sĩ Minh Phương còn chú tâm đến lĩnh vực nghiên cứu, sưu tầm các giá trị âm nhạc trong dân gian, miền núi. Sự cần mẫn, chịu thương chịu khó, lăn lộn, hòa mình trong cuộc sống gian khổ của nhân dân ở các thôn bản xa xôi, hẻo lánh từ các chuyến thực tế điền dã đã mang lại cho Minh Phương những công trình nghiên cứu có giá trị: **Lòng dân ơn Bác**, tập nghiên cứu sưu tầm những câu hò và ru con ngời ca Bác Hồ (tặng thưởng của tỉnh Thừa Thiên - Huế), **Vài nét về dân ca Quảng Bình**, chủ biên, được giải khuyến khích của Hội Nhạc sĩ Việt Nam (1999), **Dư âm tình rừng**, giới thiệu nhạc cụ dân tộc miền núi Thừa Thiên - Huế, được giải Tư Hội Nhạc sĩ Việt Nam (2000), tập ca khúc **Nhớ rừng**, trong đó có một số ca khúc được tặng huy chương như **Chiều Trường Sơn**, **Nhớ rừng**, **Ta càng yêu xanh**, giải Nhì ca khúc do Hội Nhạc sĩ Việt Nam và Bộ Lâm nghiệp phối hợp tổ chức... (Nxb. Thuận Hóa ấn hành tháng 3-1994).

Hiện nay, tuy đã cao tuổi, nhưng nhạc sĩ Minh Phương vẫn tiếp tục hoạt động sáng tạo nghệ thuật trong tư thế của hội viên Hội Nhạc sĩ Việt Nam, Hội Nghệ sĩ Sân khấu Việt Nam, Hội Liên hiệp Văn học Nghệ thuật Thừa Thiên - Huế. Với năng lực, sự cống hiến hết mình trong đời, nhạc sĩ Minh Phương xứng đáng nhận Huy hiệu 40 năm tuổi Đảng, Huân chương Kháng chiến chống Pháp hạng Ba, Huân chương Kháng chiến chống Mỹ hạng Nhất năm 1983, các Huy chương Vì sự nghiệp Văn hóa, Vì sự nghiệp Âm nhạc Việt Nam, Vì sự nghiệp Công đoàn, Vì sự nghiệp Văn học Nghệ thuật Việt Nam (1999), Huy chương Tình hữu nghị Việt-Lào (do Chính phủ Lào tặng năm 1982), Kỷ niệm chương Vì chủ quyền an ninh biên giới (1999)...

(Báo Đời sống văn hóa Thừa Thiên - Huế, tháng 2-2005)

ĐẦU XUÂN ĐỌC GIÓ THOÁNG HƯƠNG BAY

LÝ HẠNH (giới thiệu)

Là một nghệ sĩ đã có nhiều cống hiến cho phong trào văn học nghệ thuật Thừa Thiên - Huế từ những ngày đầu giải phóng, đến nay nhạc sĩ Minh Phương đã trở thành một trong những nghệ sĩ lão thành, được nhiều người yêu mến. Một đời cống

hiển cho nghệ thuật với những ca khúc, kịch bản sân khấu, truyện ngắn đề cập những vấn đề thiết thực của cuộc sống. Ở tuổi 77, Minh Phương vừa “trình làng” tập kịch ngắn *Gió thoảng hương bay*. Ba câu chuyện ngắn gói gọn trong một tập sách nhỏ khổ 13 x 19 cm, 55 trang sẽ góp một tiếng nói cho phong trào toàn dân thực hiện An toàn giao thông trong những ngày đầu xuân này. Ngắn gọn, dễ thương và ít vai diễn, ba kịch bản của ông đều đã từng đoạt giải thưởng ở trung ương và địa phương. Kịch bản *Gió thoảng hương bay* đoạt giải Ba, thể loại kịch ngắn trong cuộc thi sáng tác kịch bản hài do Sở Văn hóa Thông tin thành phố Hồ Chí Minh trao tặng năm 2002; kịch bản *Cảnh sát giao thông mặc thường phục* đoạt giải khuyến khích trong cuộc thi viết chủ đề An toàn giao thông tỉnh Bà Rịa - Vũng Tàu lần thứ nhất và kịch bản *Ngược chiều* đoạt giải nhì Cuộc thi sáng tác kịch bản tuyên truyền, phổ biến, giáo dục pháp luật toàn quốc năm 2006 do Cục Văn hóa Thông tin cơ sở tổ chức. Không thất - mở nút quá đột ngột, không nhiều tình tiết gay cấn, ba câu chuyện nhẹ nhàng cũng đưa người đọc đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác. Khai thác chủ yếu sự đấu tranh giữa đúng-sai, tốt-xấu tồn tại song song trong tâm hồn mỗi con người, điều cuối cùng ông muốn nhấn nhủ đến mỗi chúng ta là: dù là ai, ở cương vị nào, ở góc độ nào đều phải nghiêm túc chấp hành luật pháp, mỗi công dân đều là một *cảnh sát giao thông mặc thường phục* và không bao giờ đi *ngược chiều*.

Đọc *Gió thoảng hương bay*, nhiều người cho rằng Minh Phương đã quá lý tưởng hóa cuộc sống khi mỗi nhân vật của ông đều tự giác và ý thức rất rõ ràng trách nhiệm của mình đối với cuộc sống. Ông chỉ cười hiền lành. Với con người vị tha, giàu tình cảm như ông thì mỗi câu chuyện là một thông điệp yêu thương. Không phê phán kịch liệt những thói hư tật xấu ở đời, ông để người đọc tự suy ngẫm, tự soi mình vào mỗi nhân vật để điều chỉnh hành vi, chấp hành luật pháp. Ở cả ba kịch bản, ông đều xây dựng một hình ảnh đẹp về người cảnh sát giao thông, công bằng, nghiêm túc và trong sáng. Mỗi công dân trong những câu chuyện ấy cũng là những con người đầy trăn trở và ý thức trách nhiệm. Sau những mâu thuẫn nội tại, họ đều rút ra được cho mình một cách sống đẹp và thanh cao. Sách do Ban An toàn giao thông tỉnh tài trợ kinh phí xuất bản. Do có tính giáo dục cao về an toàn giao thông, ngay sau khi ấn hành, Sở Giáo dục và Đào tạo đã nhận 200 cuốn với mục đích làm tài liệu giáo dục an toàn giao thông cho các em học sinh. Trung tâm Văn hóa Thông tin tỉnh nhận 200 cuốn tuyên truyền trong các đội văn nghệ quần chúng phường, xã. Hy vọng rằng, trong những ngày đầu xuân này, *Gió thoảng hương bay* sẽ thổi một luồng gió nhẹ nhàng, ám áp vào tâm hồn người đọc.

(Báo Thừa Thiên - Huế, số 3799, ngày 13-2-2007)

CHÂN TRỜI XANH

DÀNH CHO CON TRÈ

(Nhân đọc tập truyện ngắn *Chân trời xanh*
của Minh Phương, Nxb. Thuận Hóa tháng 9-2003)

NGUYỄN VĂN VINH

Tôi gặp nhạc sĩ Minh Phương từ lâu, đã sống chung với anh tại Nhà sáng tác Vũng Tàu mười lăm ngày (2002). Tôi thật sự quý mến ông anh có mái tóc phơ phơ bạc, có tấm lòng đôn hậu, khoan dung. Hôm nay, cầm trên tay tập truyện ngắn đầu tay của Minh Phương, tôi đọc liền một mạch mười truyện mới thấy văn như người, lòng tốt và tính nhân ái luôn lấp lánh suốt tập truyện.

Mở đầu, *Lan ơi*, anh tả rõ nét tinh thần dũng cảm và lòng yêu trẻ của anh du kích trước sự tấn công bằng “hai chiếc khu trục” của địch. Anh đã bị thương vẫn quyết tâm cõng hai trẻ qua chốn hiểm nguy. *Mùa trăng*, anh kể các em thiếu nhi diệt chuột, vớt xác chuột xuống sông, đã gặp ông của nhân vật xưng tôi bắt gặp: “*Phải, máu của quả đất là những dòng sông... Làm ô nhiễm dòng sông là phản bội bản thân mình. Tự giết mình đấy, các cháu!*”. Đọc truyện này, người lớn dễ giật mình khi nghĩ trong đời đời khi mình đã vô tình hay cố ý làm bẩn môi trường sống. Và các em sẽ suy ngẫm, biết xử lý rác thải tốt hơn. *Chuyến xe cuối năm, Chó đại...* là những mẩu chuyện kể về những kỷ niệm của một người trở về quê khi thấy bản quán mình thay da đổi thịt. *Chó đại* là mẩu chuyện phê phán bốn bọm nhậu đã nổi hứng cá độ: “Mình có thể tập hợp đám đông dân chúng tới đây!...” rồi hô hoán con chó thông minh của chú bé là chó đại. Tí nữa con chó bị chết oan.

Trong tập truyện ngắn này, có những truyện khá. Truyện *Bà ngoại* cảm động và đầy kịch tính. Khi cô giáo Hà đọc bài luận của học trò: “*Bà ngoại em trẻ hơn mẹ em...*”, cô giáo đã cho điểm 3. Nhưng sau đó cô giáo đã ngộ ra rằng Lệ Hoài chỉ biết một bà ngoại trong tấm ảnh thờ, khi còn trẻ bà đã cùng đồng đội đánh giặc Pháp và hy sinh. Truyện *Chị Ngọc* (kết thúc tập truyện) là một truyện thấm đẫm tình người, tình chòm xóm trong thời chiến: “Gia đình chị Ngọc chết trong trận bom B.52. Hôm ấy, chị Ngọc đi xa nên thoát chết. Ba tôi nhận chị về làm con nuôi”. Ngọc được đùm bọc bởi những tấm lòng thương yêu và tin tưởng nên thành chị của nhân vật xưng tôi. Ở đó, Ngọc được sống trong mái nhà ấm cúng, có cha, có mẹ và em. Truyện chinh phục người đọc ở việc Ngọc bớt tiền mua rượu cho cha, bằng cách pha nước vào và lấy số tiền ấy để “dành tiết kiệm cho ba”. Việc làm tốt của Ngọc bị trả giá hai roi mây. Kể ra, ông bố cũng quá nguyên tắc trước lòng tốt của Ngọc, nhưng phải đánh con vì con nói

đôi. Chính việc làm ấy của Ngọc đã giúp ba nuôi bỏ bớt rượu. Vì vậy, truyện có tính giáo dục cao.

Đây cũng là tập truyện mà nhạc sĩ Minh Phương chọn lọc trong mấy chục truyện ngắn của ông từ năm 1963 đến nay. Đa số các truyện ngắn này đã được đăng tải trên tạp chí *Văn nghệ Quân đội*, *Nhật Lệ*, *Hoa Học Trò*, *báo Thừa Thiên - Huế*... Là một nhạc sĩ đã đoạt nhiều giải thưởng âm nhạc và kịch bản sân khấu, từng lăn lộn trong phong trào nghệ thuật quần chúng, nên sự tích lũy trong quá trình ấy đã sáng lên trong anh một tấm lòng nhân hậu. Theo tôi, một nhà văn trước hết phải là một người tốt, chính những đức tính tốt của tác giả đã lấp lánh những câu chữ giản dị trong cấu trúc. Bút pháp đồng hiện và phảng phất chất ngụ ngôn nên tập truyện có được tính giáo dục. Tập truyện này còn có một giá trị khiêm tốn nữa là tấm lòng của một người ông trên 72 tuổi dành cho các cháu thiếu niên.

(*Báo Thừa Thiên - Huế*, số 2787, ngày 12-11-2003)

MINH PHƯƠNG - NGƯỜI TRẢ NỢ RỪNG

KHOA NGUYỄN

Như vậy là Xuân 2005 này, đất nước giải phóng đã tròn 30 năm, đồng nghĩa với chiến tranh đã lùi xa gần một phần ba thế kỷ. Với những người lính ngày xưa, mỗi chiến trường đi qua, mỗi vùng đất từng che chở mình trong chiến đấu là những miền kỷ niệm khó quên. Xuân này, có một nhạc sĩ ở Huế tròn 75 tuổi, canh cánh trong lòng một nỗi nhớ núi rừng Trường Sơn, con người Trường Sơn. Hơn 30 năm qua, ông đã viết, nghiên cứu về đề tài Trường Sơn. Nhạc sĩ ấy là Trương Minh Phương, hội viên Hội Nhạc sĩ Việt Nam - hội viên Hội Nghệ sĩ Sân khấu Việt Nam.

Trong cuộc đời sáng tác của mình, nhạc sĩ Minh Phương có duyên với những cuộc thi. Cho đến nay, ông đã có khoảng 30 giải thưởng lớn nhỏ từ cấp trung ương đến cấp cơ sở. Học về âm nhạc, nhưng ông viết được nhiều thể loại, từ sáng tác nhạc, viết văn, làm thơ, viết kịch cho đến nghiên cứu, sưu tầm nhạc cụ dân tộc. Đề tài xuyên suốt trong hơn 30 năm qua của ông chính là chiến trường Trường Sơn, người lính Trường Sơn và người dân ở vùng Trường Sơn. Những năm tháng chiến tranh, ông là một người lính văn công phục vụ trong Đoàn Tuyên truyền lưu động Trung Bộ, ông đã đi gần khắp Trường Sơn, hiểu rõ hơn về đời sống của chiến sĩ Trường Sơn cũng như người dân ở vùng đất này. Những câu chuyện ông được nghe, những con người ông đã gặp là nguồn tư liệu quý báu mà ông cất giữ cho những trang viết về Trường Sơn của

mình. Có câu chuyện cho đến hôm nay trở thành ấn tượng sâu sắc trong lòng ông, thành nỗi trăn trở, day dứt phải làm gì để đền đáp một phần sự hy sinh của đồng bào vùng cao Trường Sơn trong những năm chiến tranh vẫn một lòng đi theo cách mạng.

Chuyện kể rằng, một người mẹ Pakô đã nặn sữa từ vú mình trao cho bác sĩ để giúp anh bộ đội giải phóng trong cơn bạo bệnh “thập tử nhất sinh”, không ăn uống gì được, thoát qua cơn nguy kịch. Trong lúc ấy, người mẹ Pakô lại nhai một mẩu sắn lùi mớm cho con mình chưa đầy một tháng tuổi để thay phần sữa. Câu chuyện “*nợ sữa*” ấy đã trở thành thường trực trong trái tim ông, nhắc nhở ông và những người lính đã đi qua Trường Sơn rằng phải làm một điều gì đó cho mảnh đất này. Và ông đã viết. Viết như một sự thôi thúc của lương tâm, của trách nhiệm, để ngày hôm nay hiểu hơn về Trường Sơn của những ngày qua.

Rừng đại ngàn với bao câu chuyện buồn vui đã đi vào tác phẩm của nhạc sĩ Minh Phương như vậy đấy. Những tác phẩm được giải thưởng của ông, do vậy cũng là những tác phẩm có đề tài rừng. vở kịch ***Một lòng*** xuất bản năm 1959, được giải khuyến khích do Vụ Nghệ thuật - Bộ Văn hóa trao tặng. vở kịch ***Lòng tin*** xuất bản năm 1963, được giải khuyến khích do Vụ Nghệ thuật Sân khấu Việt Nam trao tặng. Năm 1971, vở kịch ***Mưa rừng*** được giải Ba Hội Nghệ sĩ Sân khấu Việt Nam. Năm 1978, vở kịch ***Gió rừng*** được giải chính thức tạp chí *Sân khấu Việt Nam*. Năm 1990, kịch thơ ***Huyền thoại về rừng***, giải nhất kịch Hội diễn Công Nông Binh Thừa Thiên - Huế. Năm 1994, tập ca khúc ***Nhớ rừng*** gồm mười bài hát của ông được đánh giá cao, trong đó có những bài hát hay, được nhiều người yêu thích, như ***Chiều Trường Sơn***, ***Lời ru của rừng***... Mười năm trở lại đây, nhạc sĩ Minh Phương còn sáng tác cho thiếu nhi. Trong những vở kịch nói, kịch hát múa, kịch thơ thiếu nhi của ông, các nhân vật cũng là những con vật ở trong rừng: thỏ, gấu, chim, voi, chó sói... Không chỉ viết về rừng của một thời đã qua với những kỷ niệm về tình người, tình đất, “*hãy bảo vệ rừng, giữ màu xanh của rừng*” cũng là chủ đề mà ông tích cực viết.

Những năm tháng kháng chiến theo đơn vị hành quân qua các bản làng dọc Trường Sơn, đêm đêm ngồi bên bếp lửa hồng, được nghe các mẹ, các chị hát Ca ru Kacon, các già làng hát Kaloi, Ba Bóih, Cha chấp, trai gái làng hát Xiêng đối đáp rất thú vị đã làm nảy sinh trong ông niềm đam mê tìm hiểu, sưu tầm về các điệu nhạc, các nhạc cụ của đồng bào các dân tộc. Từ năm 1965, ông đã bắt đầu góp nhặt, ghi chép, chụp ảnh các nhạc cụ, ghi âm những làn điệu của đồng bào các dân tộc ở A Lưới và Nam Đông. Sau ngày đất nước thống nhất, ông quay lại với mảnh đất này và thực hiện điều mà bấy lâu mình ấp ủ. Cả một kho tàng văn hóa văn nghệ dân gian các dân tộc Pakô, Cotu, Pahy vẫn còn nằm sâu trong trí nhớ của các già làng, các mẹ, các chị. Và từng năm, từng năm, ông đến với mảnh đất này để làm công tác của người nghiên cứu, sưu tầm. Kết quả, năm 2000, tập nghiên cứu, tìm hiểu nhạc cụ các dân tộc Pakô, Cotu của ông với tên gọi ***Dư âm tình rừng*** ra đời. Đây là một công trình nghiên cứu, sưu tầm rất có giá trị, là tâm huyết và cả tấm lòng của ông. Mỗi trang giới thiệu về một loại

nhạc cụ đều có hình ảnh minh họa rất sống động. Đánh giá về tập nghiên cứu ***Dư âm tình rừng*** của nhạc sĩ Minh Phương, nhà thơ Võ Quê, Chủ tịch Hội Liên hiệp Văn học Nghệ thuật Thừa Thiên - Huế hết sức trân trọng: “*Chúng tôi đánh giá cao công trình nghiên cứu, sưu tầm này của nhạc sĩ Minh Phương. Ông là người nghệ sĩ đa tài, có tinh thần lao động nghiêm túc và tập sách này là một minh chứng*”.

(Báo Thừa Thiên - Huế cuối tuần, ngày 20-2-2005)

NGƯỜI GOM NHẬT, LƯU GIỮ ***DU ÂM TÌNH RỪNG***

TS. ĐÀO QUANG VINH

Phó viện trưởng Viện Nghiên cứu Ngô Việt Nam

Chúng tôi là những người làm công tác lai tạp, chọn giống cây trồng. Cái quý nhất đối với chúng tôi là nguồn nguyên liệu - những giống hoang dại, những giống cổ truyền địa phương, những giống mới được chọn tạo. Có nguồn nguyên liệu đa dạng, phong phú mới có hy vọng chọn tạo được nhiều giống tốt, bất kỳ giống mới nào được tạo ra cũng đều phải dựa trên nền các giống cũ, những nguồn nguyên liệu đã có sẵn. Giống địa phương là nguồn nguyên liệu quý, vì nó có những đặc điểm mà người chọn giống rất cần để kết hợp trong giống mới, ví như tính chống chịu sâu bệnh, hạn, úng, nóng, lạnh, đặc điểm chất lượng cao... Hàng năm, chúng tôi thường có các đoàn cán bộ đến tất cả các vùng sinh thái trong cả nước thu thập các giống cây địa phương mang về bảo tồn, nghiên cứu. Đó là tài sản quốc gia. Chỉ sơ sẩy hoặc chậm trễ một chút là có thể dễ mất một hay nhiều nguồn gen vô giá!

Vẫn biết mọi sự so sánh đều khập khiễng, song chúng tôi vẫn cứ mạo muội cho rằng công việc của chúng tôi có nét gì gần giống với công việc của Minh Phương, người đã sưu tầm, lưu giữ, giới thiệu được một mảng diện mạo bản sắc văn hóa quan trọng của các dân tộc thiểu số ở miền Tây Thừa Thiên - Huế. Không có những người như nhạc sĩ Minh Phương, ai dám chắc rằng chỉ ít năm nữa, với sự tấn công của “văn hóa hiện đại”, những di sản văn hóa đích thực của đồng bào các dân tộc Pakô, Cotu không bị mai một? Từ góc độ đó, chúng tôi đánh giá công trình nghiên cứu các nhạc cụ dân tộc ***Dư âm tình rừng*** của nhạc sĩ Minh Phương là vô giá. Điều đáng quý hơn, theo ông nói, đây là cái “tâm” của ông, là tấm lòng của ông đối với đồng bào các dân tộc đã nuôi dưỡng, chở che, đùm bọc ông trong những năm bom đạn ác liệt. Chúng ta ai cũng mắc nợ với dân tộc, với quê hương, với nhân dân mình và không mong gì trả

được món nợ ấy dù đã phần đầu suốt cả cuộc đời. Minh Phương có thể tự hào đã góp phần nhỏ bé tạ ơn dân tộc, tạ ơn nhân dân đã nuôi dưỡng mình bằng công trình nghiên cứu nhạc cụ dân tộc Pakô, Cotu: *Dư âm tình rừng*. Chúng tôi, những người được đọc công trình của Minh Phương cũng muốn gửi đến ông lòng biết ơn người đã bền bỉ, gom nhặt, phổ biến một phần những giá trị văn hóa vô giá của các dân tộc thiểu số miền Tây Thừa Thiên - Huế.

(Tập chí *Sông Hương*, tháng 1-2001)

DU ÂM TÌNH RỪNG – MỘT CUỐN SÁCH QUÝ GÓP PHẦN TÌM HIỂU NHẠC CỤ CÁC DÂN TỘC MIỀN NÚI THỪA THIÊN - HUẾ

Nhà văn HOÀNG BÌNH THI

Đài Phát thanh Truyền hình Thừa Thiên - Huế

Nếu bắt đầu tính từ chiếc cột mốc *Hồ khoan Lệ Thủy* - tác phẩm nghiên cứu được xuất bản năm 1960, thì *Dư âm tình rừng* là công trình thứ sáu mà nhạc sĩ Minh Phương chất chiu góp mặt với đời. Cuốn sách mỏng độ chừng một trăm trang, chữ in trên nền giấy trắng đẹp, có vẻ nhẹ tay, lại là một công trình nghiên cứu nghệ thuật nghiêm túc, được nhạc sĩ nuôi nấng trong nhiều năm trời. Cuốn sách đã giới thiệu rất chi tiết khoảng gần ba mươi loại nhạc cụ xuất hiện trong các buổi sinh hoạt vui chơi, lễ hội của người Pakô, Cotu. Các nhạc cụ được tạm thời phân làm bốn bộ: gảy, thổi, gõ và kéo. Trong đó có nhiều loại nhạc cụ nổi tiếng như: đàn Abel, Talu, Khèn bè, Amam, Tâng Coi... Mỗi loại nhạc cụ lại được miêu tả rất chi tiết hình dáng, cấu trúc, chất liệu... và cuối cùng là tính năng. Đề cập đến loại Abel, ông viết: “*Abel là loại nhạc cụ có dây, có vĩ kéo (gần như cây Nhị của dân tộc Kinh), thân dài bằng một ống nửa đường kính 1,5cm, dài độ 60cm. Trên đầu có một trục để lên dây (dây cước hoặc lông đuôi ngựa). Tuy một ống, nhưng đàn Abel có thể phát ra hai âm và hai tiết tấu khác nhau*”. Đây là những phác thảo về Khèn bè: “*Khèn thường có từ 10 đến 14 ống nửa ghép lại. Ngắn dài từng đôi một. Độ dài nhất có thể từ 6 tấc đến 1m. Trên thân mỗi ống nửa, hai đầu có mắc giữ kín hơi, được khoét một lỗ gà và một lỗ thông hơi*”. Còn đây là những mô tả về nhạc cụ Amam: “*Amam là một loại sáo dọc đơn giản, nhỏ, đường kính từ 5 đến 7 ly, dài độ 15 phân*”. Kèm theo mô tả là hình vẽ cụ thể của từng loại nhạc cụ.

Có một điều rất thú vị trong công trình nghiên cứu của nhạc sĩ Minh Phương là tác phẩm đã không dừng lại ở việc mô tả hoàn hảo các loại nhạc cụ dân tộc miền núi Thừa Thiên - Huế mà còn sưu tầm, ghi âm, ghi lời nhiều làn điệu dân ca của người Pakô, Cotu. Mỗi làn điệu lại được minh họa gắn liền với một loại nhạc cụ. Điều này làm cho tác phẩm trở nên dễ hiểu, nhẹ nhàng và không nhàm chán. Gắn liền với đàn Abel, ông đã ghi chép đầy đủ bài dân ca Tà Ôi nổi tiếng:

*Abel ơi Abel
Tóc em như dòng suối
Tràn xuống đôi vú tròn
Tiếng em như làn gió
Xoáy vào trái tim anh
Abel ơi Abel!*

Còn gắn liền với Khèn bè là một bài hát Xiêng đôi đáp trai gái:

*Em nhớ tiếng khèn của anh
Như con nai rừng nhớ núi
Em nhớ tiếng khèn của anh
Như con cá nhớ dòng suối
Đã thôi cho em nghe rồi
Đừng thôi cho ai, anh nhé.*

Trong lời đầu sách, nhạc sĩ Minh Phương nói, trong tập sách nhỏ này, ông muốn ghi lại những gì đang còn có ở miền Tây Thừa Thiên - Huế. Ghi lại như một món “**nợ sữa**” của những người đã một thời lăn lộn ở chiến trường miền Tây. Đọc **Dur âm tình rừng**, tôi nghĩ là còn hơn thế, bởi nhạc sĩ Minh Phương đã lao động bằng chính tâm hồn mình. Cuốn sách đã vượt ra khỏi những giá trị khoa học thường thức để mang tầm vóc riêng của một sự đồng cảm, trân trọng nền văn hóa dân tộc anh em. Làm sao có thể viết được “*Tiếng tù và rúc lên nghe xa xăm, chạy dài như một con đường nhỏ luôn giữa không gian thâm lặng kín đáo trong lá rừng*”. Nếu như không đã từng sống, đã từng lăn lộn và yêu thương hết mình, làm sao có thể viết được “*Ngày hội mùa không có tiếng Tăng Còi hay Cơ rơ doo ca dôn chẳng khác gì ăn thịt con heo rừng mà không có muối chấm*”. Nếu như không đã từng cùng với người Tà Ôi chung một tình thân như anh em ruột thịt, dường như có một cái gì đó đau đầu và xao xác nhớ trong **Dur âm tình rừng**, nó khiến lòng bạn đọc bồi hồi. Như ta nghe tiếng cồng chiêng “*bay qua năm cái rừng, năm cái suối*”. Tiếng cồng chờ bao nhiêu buồn vui của người đánh và người nghe: “*Năm tháng đi qua, gió mưa rét lạnh không làm tiếng cồng im ắng. Tiếng cồng âm vang bỗng bèngh chung thủy, tiếng cồng ấm áp như lửa tim của mẹ hiền hòa...*”

Sẽ không quá khi cho rằng **Dur âm tình rừng** còn là một bài thơ văn xuôi. Với cái tài hoa của người viết, những làn điệu hát Thun, hát Xiêng, hát Cha Cháp... được nhạc

sĩ Minh Phương ghi lại ở trên mức đầy đủ. Đằng sau mỗi câu chữ là cái tình chứa chan của người viết. Chỉ nghe thoáng tiếng sáo Tiren mở lời tâm sự, người nhạc sĩ như hình dung ra gương mặt chàng trai “*buồn phiền như cây rừng thiếu nước, cô gái nhớ thương như con chim rũ cánh ốm đau*”. Và phải nhờ thần hộ mệnh Kotnhon, tình yêu của họ mới được giải bày qua lòng sáo Tiren. Dường như cuộc sống đa thanh đa sắc của người Tà Ôi, Cotu đã được làm sống lại rực rỡ ở **Dư âm tình rừng**. Ở đó, núi rừng ngân vang giai điệu, thế giới tâm hồn mở ra đến tận Yàng (Trời). Con trai con gái yêu nhau và các bà mẹ ru con bằng điệu sáo Amàm “*Akay oi ngủ cho yên. Con ve rừng ru Akay ngủ...*”

Đọc **Dư âm tình rừng** để có cái cảm giác của một người uống rượu Doác, chân đi thập thững trên con đường núi quanh co. Xa tít tận những cánh rừng, trong đám lá còn tối mênh mang, tiếng Khèn bè và bước chân rậm rịch của con trai, con gái tìm nhau. Phải chăng tính “*đa*” thể loại đã mở rộng ngoại hàm của **Dư âm tình rừng**, đẩy cuốn sách ra khỏi địa hạt nghiên cứu đơn thuần (vốn dành cho các nhà chuyên môn) để đến với đông đảo bạn đọc. Cuốn sách là món quà cho cả những người chuyên và không chuyên trên lĩnh vực âm nhạc các dân tộc. Xin trân trọng giới thiệu cùng bạn đọc.

(Tạp chí *Sông Hương* và báo
Thừa Thiên - Huế, tháng 12-2000)

NHỮNG VỞ KỊCH CỦA CUỘC SỐNG ĐƯƠNG THỜI

TRỌNG ANH

Trong **Gió rừng** của Minh Phương, tác giả đã đưa ta quay trở lại một khu rừng trên dải Trường Sơn có nhắc qua “*rừng là tấm áo giáp mệnh mông che chở ấp ủ hàng chục binh đoàn, rừng cấp cho ta rau, măng, cây quả, thuốc chữa bệnh, gỗ xây dựng...*”. Câu chuyện xảy ra là một vụ vi phạm khai thác gỗ và được giải quyết đúng theo luật lệ Nhà nước. Câu chuyện này sẽ trở thành nhạt nhẽo, vô vị biết bao, nếu tác giả chỉ đem lại cho ta một ít hiểu biết về khái niệm rừng để kêu gọi ta bảo vệ nó; hoặc để giải thích thêm về luật pháp đối với rừng thì cũng thế. Nhưng tác giả đã tránh cái đó, anh đã nâng cao chủ đề kịch bản mình lên. Và ngay ở bản thân chủ đề sẵn có cũng toát ra một tư tưởng phổ biến làm tấm gương để mọi người soi để nhìn thấy mình rõ hơn.

Minh Phương gửi bốn vở đến dự thi. Qua đó, chúng tôi thấy ở anh có một ưu điểm đáng chú ý: tìm trong cuộc sống những cái hầu như lúc đầu ta tưởng không có

kịch, nhưng thực ra nó lại là kịch, một loại kịch thiên về nội tâm nhân vật, biết khơi gợi và mở cho người đọc quăng không để ngấm ngội sau khi màn kịch buông. Phải nói rằng tạo ra kịch không phải do tác giả màu mè, hoa mỹ hay dựa vào thủ pháp, kỹ xảo chuyên môn, mà tác giả đã chịu khó đào sâu vào bản chất sự kiện và những tính cách có thật của con người trong đời sống. Và nếu như cây bút này được bồi dưỡng thêm về nghiệp vụ, vững vàng tay nghề thì anh còn tiến xa hơn nữa.

Bốn nhân vật trong ***Gió rừng*** là bốn tính cách khác nhau - trong đó, một thương binh lớn tuổi, trạm trưởng kiểm lâm, tự nguyện xem mình đã bước sang một trận tuyến mới, nhưng cũng phải xứng đáng như hồi còn đứng trên trận tuyến đánh Mỹ; một thương binh khác chuyển ngành, làm trạm trưởng trạm máy kéo cho hợp tác xã - dựa vào những gì mình đã đóng góp cống hiến cho cách mạng, dựa vào tình nghĩa quen thân cùng bạn chiến đấu, đòi “*xí xóa*” sai phạm lỗi lầm; một nhân viên kiểm lâm trẻ tuổi yêu rừng say mê đến cái mức nếu ai vi phạm về rừng “*không khác nào cầm dao cắt máu mình*”. Ba con người là ba tính cách, đã va chạm xung đột về ý thức tư tưởng, về tình cảm, và ở đó bản thân mỗi con người cũng có cuộc tự đấu tranh. Nó không âm ỉ, không gây tử vong như bom đạn Mỹ hồi nào, nó thủ thỉ như gió rừng, nó âm thầm như suối cuộn, nhưng nó cũng không phá các tế bào thoái hóa của chủ nghĩa cá nhân ở mỗi con người. Cũng phải chịu “*đau*” lắm mới biết nhận ra để nói lên được: “*Lâm ạ, nghĩ lại cho kỹ, cứ mỗi lần quen thân mà tha cho nhau thì khu rừng này còn tội tệ hơn B.52 đánh nữa kia!*”. Còn chủ đề quán xuyên của ***Gió rừng***, nên xem thế này chăng? – Là phải đưa đến cho thế hệ trẻ hình ảnh trong sáng, cao đẹp về tâm hồn và đạo đức cách mạng của lớp cán bộ cao niên. Hôm qua họ đã thắng Mỹ rất anh hùng thì hôm nay họ cũng phải dũng cảm thắng được tất cả những gì cản trở còn nằm trong bản thân họ để dìu dắt thế hệ trẻ đi lên Chủ nghĩa xã hội...

(Tạp chí *Sân khấu* - Hội Nghệ sĩ
Sân khấu Việt Nam, số 2, năm 1978)

MINH PHƯƠNG – *TIẾNG RỪNG*

MỤC LỤC

• LỜI GIỚI THIỆU	5
1. Chiều Trường Sơn	7
2. Đêm rừng già	9
3. Nhớ về Đà Lạt	11
4. Huyền thoại Mimosa	12
5. Rừng xanh quê em	14
6. Ôi! Đa Nhím	15
7. Đẹp sao tuổi trẻ Lâm Đồng	17
8. Chợ Lang hót mãi	18
9. Người Cơ Ho xuống núi	19
10. Đêm Lang Bian	21
11. Theo cánh anh bay	23
12. Vó ngựa Đơn Dương	24
13. Xanh tím chân trời	26
14. Tình đảo xa	27
15. Chuyện tình thác Prenn	28
16. Tìm anh!	29
17. Trái ngọt quê em	30
18. Lời ru cánh võng đường dây	31
19. Hành khúc chim Chợ Lang	33
20. Đà Lạt ơi! Một khúc tương tư	34
21. Chim én bay xa	36
22. Bên nhau	38
23. Ngày hội rừng xanh	39
24. Nhớ rừng	41
25. Lời ru của rừng	43
26. Tôi là con của rừng	44
27. Ta càng yêu rừng xanh	46
28. Âm vang Tả Trạch	48
29. Mưa biển	50

Dịch lời: *Pakô Đời-Tươi*

30.	Sóng biển ru	51
31.	Nhớ biển	52
32.	Chiều giàn khoan	53
33.	Chờ trăng	55
34.	Lời ru con tàu	56
35.	Cá lượn bên anh	57
36.	Tiếng anh ca	59
37.	A! Kìa hươu cao cổ	60
38.	Bài ca tự vệ cảng Dầu khí	61
39.	Ea Tran của tôi	62
40.	Công viên xanh	64
41.	Bình Định tôi yêu!	65
42.	Hát về nhà máy chúng ta	66
43.	Trăng ngàn	68
44.	Chính người anh yêu	69
45.	Chiều thác Mơ	71
46.	Nghe đàn đá Khánh Sơn	72
47.	Miền biên cương của chúng tôi	73
48.	Khúc giao duyên mùa xuân	74
49.	Mùa xuân niềm tin	75
50.	Trăng Nam Đông	76
51.	Ánh mắt dòng sông	77
52.	Ánh lửa Hồ Chí Minh	79
53.	Những nẻo đường chúng tôi qua	80
54.	Sao anh chưa về	82
55.	Bài ca thanh niên	83
56.	Hành khúc tuổi trẻ Hồ Chí Minh	84
57.	Hành khúc thanh niên tình nguyện	85
58.	Hành khúc lên đường	86
59.	Hành khúc tuổi 20	87
60.	Tình yêu Lăng Cô	88
61.	Lời người lính già	89
62.	Thành Huế - Hồ Chí Minh	90
63.	Đường dây bên sông Hương	91
64.	Bạn đường của chúng tôi	93
65.	Vì nguồn nước	95
66.	Có một mái ấm gia đình	96
67.	Hát cùng Hi-rô-si-ma	97
68.	Ngôi trường một thế kỷ	98

Lời: Ngô Văn Toàn

69.	Hoa phượng trường em	99
70.	Đừng quên nhé bạn ơi!	100
71.	Mở thêm đường mới	102
72.	Huế Festival	104
73.	Lý thả điều	105
74.	Lý vọng cảnh	106
75.	Một giọt máu - triệu niềm tin	107
76.	Lời mẹ ru con	108
77.	Trái đất quay vòng tròn	109
78.	Nhịp cầu nhân ái	110
79.	A Chai - A em ơi!	111
80.	Những cánh tay	112
81.	Bảng khuâng Vững Tàu	Lời: Thơ Nguyễn Xuân Sanh 113
82.	Bài ca: Con của biển	114
83.	Bài ca ngân hàng	115
84.	Hoa ngân hàng	Lời: Thơ Văn Lạc 116
85.	Con ong vàng	117
86.	Chim chích và hoa phượng	118
87.	Mười năm Hội Cự chiến binh	119
88.	Tượng đài mẹ	120

MỘT SỐ CẢM NHẬN VỀ NHẠC SĨ MINH PHƯƠNG

VÕ QUẾ - Đôi nét về tác giả	121
LÝ HẠNH - Đầu xuân đọc <i>Gió thoảng hương bay</i>	123
NGUYỄN VĂN VINH - <i>Chân trời xanh</i> dành cho con trẻ	125
KHOA NGUYỄN - Minh Phương - người trả nợ rừng	126
ĐÀO QUANG VINH - Người gom nhặt, lưu giữ <i>Dư âm tình rừng</i>	128
HOÀNG BÌNH THI - <i>Dư âm tình rừng</i> - một cuốn sách quý góp phần tìm hiểu nhạc cụ các dân tộc miền núi Thừa Thiên – Huế	129
TRỌNG ANH – Những vở kịch của cuộc sống đương thời	131

MINH PHƯƠNG - *TIẾNG RỪNG*
NHÀ XUẤT BẢN ÂM NHẠC

*

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Nhạc sĩ LƯƠNG DŨNG

Biên tập nội dung:

Nhạc sĩ VĂN TIẾN - Nhạc sĩ PHƯƠNG LOAN

Biên tập kỹ thuật:

HOÀNG TRƯỜNG - ĐỨC CƯỜNG

Sửa bản in:

THU BÌNH

Trình bày bìa:

Họa sĩ BÙI LINH

Nhạc sĩ Trương Minh Phương

Quê quán: Phù Mỹ, Bình Định

Sinh ngày: 23 – 03 – 1931 tại Đà Lạt

Hội viên Hội Nhạc sĩ Việt Nam

Hội viên Hội Nghệ sĩ Sân khấu Việt Nam

Hội viên Hội LHVHNT Thừa Thiên Huế

Ngày vào Đảng CSVN: 31 – 10 - 1962

- Năm 1949: Trưởng đoàn Tuyên truyền xung phong tỉnh Quảng Bình
- Năm 1955 – 1957: Công tác tại Đoàn văn công Phát động quần chúng và cải cách ruộng đất liên khu 4
- Năm 1957: Công tác tại Ty thông tin Quảng Bình
- Nguyên Phó giám đốc nhà văn hóa tỉnh Bình Trị Thiên.
- Chuyên gia văn hóa tại Savanaket (Cộng hòa dân chủ nhân dân Lào)
- Năm 1989: Công tác tại Nhà văn hóa trung tâm tỉnh Thừa Thiên Huế

GIẢI THƯỞNG ÂM NHẠC:

- Ca khúc **Nhấn Cuội đêm trăng** - Giải Nhì Hội văn nghệ Liên khu 4, năm 1955
- Tập ca khúc **Nhớ rừng** - Giải Nhì do Hội Nhạc sĩ và Bộ Lâm nghiệp tổ chức năm 1994
- Ca khúc **Đắp lại đường xưa** - Giải Nhì do Hội nhạc sĩ và Đài Tiếng nói Việt Nam tổ chức năm 1995
- Sách **Vài nét về dân ca Quảng Bình** (Chủ biên) - Giải khuyến khích Hội nhạc sĩ, năm 1999
- Sách **Dư âm tình rừng** - Giải tư Hội Nhạc sĩ, năm 2000

GIẢI THƯỞNG KỊCH BẢN SÂN KHẤU:

- Kịch ngắn **Mưa rừng**: Giải Ba – Hội Nghệ sĩ Sân khấu Việt Nam, năm 1971
- Kịch ngắn **Gió rừng**: Giải chính thức – Hội Nghệ sĩ Sân khấu Việt Nam, năm 1978
- Kịch ngắn **Huyền thoại về rừng**: Giải Khuyến khích, năm 1996
- Kịch ngắn **Đào xa**: Nhà văn hóa Trung tâm Thừa Thiên Huế xuất bản
- Kịch ngắn **Cây đời thêm xanh**: Giải Nhất trong liên hoan “Kỷ niệm 50 năm ngày TBLS Thừa Thiên Huế”
- Kịch ngắn **Một khoảng trời xanh**: Huy chương Bạc trong Hội diễn lực lượng vũ trang QK 4, năm 1994
- Kịch ngắn **Ngược chiều**: Giải Nhì về TT pháp luật, Bộ VHNT
- Kịch ngắn **Ánh mắt rừng xanh**: Huy chương Bạc trong Hội diễn 30 năm biên phòng Việt Nam, năm 1998
- Kịch ngắn **Giám đốc chịu chơi**: Giải Khuyến khích do Trung tâm VHNT Tp.Hồ Chí Minh tặng năm 1999
- Kịch ngắn **Phòng chống sốt rét**: Giải Nhì báo Miền núi và Dân tộc thuộc TTXVN, năm 1999

* * *

- Huân chương kháng chiến chống Pháp hạng Ba
- Huân chương kháng chiến hạng Nhất, năm 1983
- Huy chương Vì sự nghiệp Văn hóa
- Huy chương Vì sự nghiệp Văn học nghệ thuật Việt Nam, năm 1999
- Huy chương Tình hữu nghị Lào - Việt (Do chính phủ Lào tặng), năm 1982
- Kỷ niệm chương Vì chủ quyền an ninh biên giới, năm 1999
- Kỷ niệm chương Vì sự nghiệp Âm nhạc, năm 2004
- Huy hiệu 40 năm tuổi Đảng, năm 2004

Giá: 100.000đ